

INTRODUKSJON TIL

FATWA

MOT

SELVMORDSANGREP

OG

TERRORISME

SHAYKH-UL-ISLAM

DR MUHAMMAD TAHIR-UL-QADRI

MINHAJ-UL-QURAN INTERNATIONAL

**INTRODUKSJON TIL
FATWA MOT
SELMORDSANGREP
OG TERRORISME**

INNOLDSFORTEGNELSE,
SAMMENDRAG & BIBLIOGRAFI

**SHAYKH-UL-ISLAM
DR MUHAMMAD TAHIR-UL-QADRI**

Oversatt til norsk av Uzma A. Qadri

Minhaj-ul-Quran International (Norway)
Enebakkveien 36B
0657 Oslo
Norway

Published by
Minhaj-ul-Quran Publications
292-296 Romford Road
Forest Gate, London, E7 9HD
United Kingdom

Utsalgspris: 100,- kr

www.minhaj.org | www.minhajuk.org | www.minhaj.no

Originalens tittel: Introduction to the fatwa on suicide bombings
and terrorism

First Published in April 2010.

© Minhaj Publications 2010. All rights reserved; no part of this
publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or
transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical,
photocopying, recording or otherwise, without the written
permission of the publishers.

ISBN 13. 9780955188886

Design & Typeset by MQI Publications
Printed by MEGA BASIM, ISTANBUL

INNHALDSFORTEGNELSE

<u>INNHALDSFORTEGNELSE</u>	<u>3</u>
<u>FORORD</u>	<u>4</u>
<u>KORT OM FORFATTEREN OG MQI</u>	<u>7</u>
<u>INNHALDSFORTEGNELSE I DEN FULLSTENDIGE VERSJONEN</u>	<u>12</u>
<u>SAMMENDRAG</u>	<u>27</u>
<u>SPØRSMÅL OG KORTE SVAR</u>	<u>35</u>
<u>GODE INTENSJONER KAN ALDRI ENDRE NOE GALT TIL EN DYDIG BRAGD</u>	<u>46</u>
<u>BIBLIOGRAFI</u>	<u>53</u>
<u>LEDENDE ISLAMSKES LÆRDE SOM HAR MOTTATT IJAZAT</u>	<u>82</u>
<u>ORDFORKLARINGER</u>	<u>88</u>

FORORD

Shaykh ul-Islam Dr Muhammad Tahir-ul-Qadri, en høyt anerkjent islamsk lærd og anerkjent islam autoritet, har skrevet en fatwa (domsavsigelse) mot terrorisme på 600 sider. Her presenteres en norsk oversettelse av introduksjonen til fatwaen, innholdsfortegnelsen og bibliografien i den fullstendige versjonen, og en kort introduksjon om forfatteren og organisasjonen Minhaj-ul-Quran International.

Dette er et betydelig og historisk skritt, det er første gang at en slik eksplisitt og utvetydig resolusjon mot terrorisme har blitt lansert. Denne fatwaen er den eneste i sitt slag med tanke på dets intellektuelle verdi, dyptgående forskning og autentiske referanser.

Den opprinnelige fatwaen er skrevet på urdu og utgjør 600 sider med forskningsmateriale og referanser fra Koranen, *hadith* (tradisjoner og uttrykk av Profeten Muhammed, Allahs velsignelser og fred være med ham), følgesvennenes synspunkter og de klassiske tekstene av islamske lærde.

Introduksjonen som presenteres her er ment å gi leseren det grunnleggende budskapet i resolusjonen, mens innholdsfortegnelsen gir en forsmak på de aktuelle temaene som diskuteres og belyses i den fullstendige versjonen og som er i prosess med å bli oversatt til engelsk. Bibliografien i den fullstendige versjonen er også gjengitt her for å gi en detaljert oversikt over de mangfoldige tekstene som er referert til av forfatteren. Forklaring på arabiske ord er gjengitt i ordlisten bakerst i boken.

Det omfattende omfanget i den originale versjonen er ment å fjerne enhver tvil og ikke la noen stein forbli usnudd for å fjerne noen som helst berettigelse for selvmordsangrep som terrorister og deres støttespillere foreviser. Faktisk har Dr Tahir-ul-Qadri tatt det avgjørende skritt og kunngjør kategorisk at selvmordsbombing og angrep mot sivile mål ikke bare er fordømt av islam, men at det også fører gjerningsmennene helt ut av islams fold, med andre ord, at de blir vantro. Videre, i det som er enestående i nyere islamsk forskning, bringer dette arbeidet opp tekster, historiske og klassiske forskningsreferanser som understreker forpliktelsene til myndighetene i islamske stater om å utrydde terrorisme med roten fra samfunnet.

Fatwaen har blitt utstedt hovedsakelig på grunn av den siste tidens selvmordsangrep utført i Pakistan rettet mot en rekke sivile mål. Det er klare kjennelser i fatwaen som gjelder med uforminsket styrke, mot angrep rettet mot

vestlige mål i muslimske stater, eller terroristangrep utført i vestlige land.

Håpet er at dette arbeidet vil ha stor innvirkning på to viktige punkter. For det første vil det dispensere med forestillingen om at islam og muslimer på noen som helst måte er synonymt med terrorisme og fjerne anklager rettet mot muslimer og muslimske lærde spesielt, om at de ikke gjør nok for å fordømme terroranslag. For det andre, og mer avgjørende, vil denne forordningen legge fram klare, kategoriske og omfattende forbud som vil fraråde påvirkelige og lett mottakelige unge muslimer, både i øst og vest, fra ekstremisme og radikalisme som leder til dødelige og fryktelige utfall, som vi alle tragisk nok har sett.

Introduksjonen til fatwaen er en oversettelse av den engelske introduksjonen til fatwaen av Shaykh-ul-Islam Dr Muhammad Tahir-ul-Qadri med tittel: *"Introduction to the fatwa on suicide bombings and terrorism"*. Det tas forbehold om feil i oversettelsen av teksten.

Stor takk til Astrid Skår og Abo Mahi for korrekturlesing.

Uzma A. Qadri

Minhaj-ul-Quran International, Norway

Oslo, mars 2010

KORT OM FORFATTEREN OG MQI

Shaykh-ul-Islam Dr Muhammad Tahir-ul-Qadri ble født den 19. februar 1951 i byen Jhang, Pakistan. Hans far var den høyststående lærde Shaykh Dr Farida'd-Din al-Qadri. Fra en tidlig alder fikk han undervisning i både islamske og sekulære kunnskapsområder. Dr Qadri studerte jus ved det prestisjetunge Punjab University i Lahore, Pakistan, der han ble uteksaminert med en LLB (Bachelor of Laws) i 1974. Han fortsatte studiene med mastergrad i islamske studier og fikk gullmedalje for sine akademiske prestasjoner. Etter over 10 år med undervisning fra sin far Shaykh Dr Farida'd-Din al-Qadri og andre eminente islamske lærde, oppnådde han en suveren forståelse i klassisk shariah vitenskap og arabisk språk. Etterfulgt av en periode med juridisk praksis som advokat, underviste han jus ved Punjab University fra 1978 til 1983, og fikk sin doktorgrad i jus fra det samme universitetet i 1986. Han ble deretter utnevnt til professor i islamsk lov og rettsvitenskap ved Punjab University.

Dr Qadri grunnla Minhaj-ul-Quran International, MQI, i 1981 og etablerte dets hovedkvarter i Lahore, Pakistan. På mindre enn 30 år har MQI ekspandert og spredt seg til mer

enn 90 land over hele verden, og når det gjelder dets altomfattende og utstrakte aktiviteter, herunder velferd, utdanning, kultur, promotering av en kjærlighetskultur og åndelig oppløft, er det sannsynligvis en av de største frivillige organisasjoner i verden. Arbeider for menneskerettigheter, kvinneverettigheter, utdanning, fred, sikkerhet, konfliktløsning, dialog, interreligiøs harmoni, sameksistens på tvers av nasjoner og humanitær og sosial velferd utgjør hovedarbeidsområdene i MQI.

Dr Qadri er også øverste leder i Minhaj University Lahore, Pakistan. Han er engasjert i intensivt forskningsarbeid og har hittil forfattet over 1.000 verk hvorav 400 er publisert og de øvrige er i ulike produksjonsfaser. Han har overlevert ca 7.000 foredrag innen et omfattende utvalg av emner.

Hans arbeider inkluderer blant annet Koran tolkninger (*tafsir*), kompilering av *hadith*, arbeid med *sira* (Profetens, Allahs velsignelser og fred være med ham, biografi), arbeider med islamsk lov og rettsvitenskap, arbeider om sufisme og spiritualitet (*tasawwuf*), og arbeider med islamsk teologi (*aqida*).

Dr Qadri har mottatt en lang rekke *asanid* (myndigheter) og *ijazat* (tillatelser) for overføring av kunnskap om *hadith*, *tafsir*, *fiqh*, *tasawwuf* og andre klassiske islamske vitenskaper, fra et stort antall enestående lærde i den muslimske verden som spenner seg fra det siste århundrets

klassiske lærde, de store *hadith* imamer og helt til den hellige Profeten (Allahs velsignelser og fred være med ham). Han har mer enn 150 forbindelser (chains of Authority) til autoriteter, disse er detaljert gjengitt i hans referansebøker ”*al-Jawahir al-Bahira fi’l Asanid at-Tahira*” og ”*As-Subul al-Wahabiyya fi’l-Asanid adh-Dhahabiyya*”.

Flere tusen ledende islamske lærde over hele verden har mottatt *ijazat* (tillatelse til å overføre / undervise) fra Dr Qadri. De lærde har tilhørighet til blant annet følgende steder: Baghdad, Bangladesh, Beirut, Cairo, Canada, Damascus, Dhaka, Halab, India, Jordan, Kuwait, Libanon, Mauritania, Pakistan Syria, Tarim, UAE, Yemen, UK og Øst Afrika. En liste med noen av de ledende muslimske lærde som har mottatt *ijazat* fra Dr Qadri er presentert som et vedlegg i boken.

For en komplett oversikt over Dr Qadris arbeider og autoriteter, kan hans fullstendige biografi leses på <http://www.minhaj.org/english/tid/8718/A-Profile-of-Shaykh-ul-Islam-Dr-Muhammad-Tahir-ul-Qadri.html>.

Det er en tett forbindelse mellom indre ro og ytre fred. Å bringe fred innenfor individer er nøkkelen til å bringe fred innen samfunn. Samtidig vil promotering av fred, harmoni og sosial rettferdighet i samfunnet føre til fred i enkeltpersoner. Denne personlige tankegangen har vært en pådriver i Dr Qadris fredsbestrebelse. Dr Qadri har grunnlagt en rekke institusjoner og igangsatt store og

omfattende programmer for å realisere sine mål. Disse dekker alle aspekter i menneskers liv, som utdanning, velferd, veldedige, åndelige eller kulturelle aspekter.

En av Dr Qadris viktigste mål med å etablere MQI er å presentere et moderat, balansert og rasjonelt bilde av islam til verden, både muslimske og ikke-muslimske, og for å understreke dets fredsfremmende, tolerante og universelle prinsipper. Helt fra starten har Dr Qadris oppgave vært å demme religiøs ekstremisme og fordommer, og takle de grunnleggende årsakene til terrorisme. Dr Qadri har brukt hele sitt liv og arbeidet utrettelig og med sterk pågangsmot for å fremme fred og harmoni.

Vesentlig er det å merke seg at Dr Qadri i søken etter fred og harmoni ikke er et produkt av dagens bølge av ekstremisme og terrorisme som har oppslukt verden i de siste årene. Han har vært engasjert i å promotere sin filosofi og tro på fred, harmoni, kvinnerettigheter og menneskerettigheter helt siden grunnleggelsen av MQI. Hans arbeider belyser det moderate, humanistiske, fredselskende og tolerante fundamentet i islam. Disse egenskaper utgjør essensen i sufismen, den åndelige kjernen i islam, med vekt på kjærlighet til menneskeheten og erindring av guddommeligheten - en lang avstand fra mange lærdes glødende retorikk som fremmer ekstremisme og trangsynthet, som forkynner hat og oppfordrer til terrorisme. Hans innsats blir desto viktigere i dagens samfunn med økt

uro, hvor terrorisme og grusomheter mot uskyldige mennesker i religionens navn utgjør en stor trussel mot verdensfreden og setter i fare fredelig sameksistens mellom minoriteter og samfunn over hele verden. Og videre er det bekymringsverdig at denne uroen gir opphav til en tilstand av økende misforståelser og mistillit mellom Vesten og en av de store religionene i verden, islam. Det er derfor et presserende behov for representanter fra begge sider for å komme sammen og løse situasjonen. Dr Qadri er en av svært få ledere fra den islamske verden som absolutt og uforbeholdent har fordømt handlingene til barbariet utført i religionens navn, og han er også den mest fremtredende som har gjort det, og det i tillegg på en så offentlig måte. Det er ingen overdrivelse å si at Shaykh-ul-Islam Dr Muhammad Tahir-ul-Qadri er en internasjonal fredsambassadør.

For mer informasjon om MQI, besøk www.minhaj.org. Flere av Dr Qadris bøker, både på engelsk, urdu og arabisk, er gratis tilgjengelig på www.minhajbooks.com og foredrag på www.islamtune.com.

INNHALDSFORTEGNELSE I DEN FULLSTENDIGE VERSJONEN

SAMMENDRAG AV FATWA

SPØRSMÅL OG KORTE SVAR

GODE INTENSJONER KAN ALDRI ENDRE NOE GALT
TIL EN DYDIG BRAGD

KAPITTEL 1

BETYDNINGEN AV ISLAM

1. Islam er en religion for fred og sikkerhet
2. De tre elementene i islam
 - i. Forskning på de reele betydningene av ordet *Islām*
 - ii. Forskning på de reele betydningene av ordet *Īmān*
 - iii. Forskning på de reelle betydningene av ordet *Iḥsān*

KAPITTEL 2

FORBUD MOT VILKÅRLIGE DRAP PÅ MUSLIMER

SEKSJON 1

RESPEKT FOR MUSLIMENES LIV OG EIENDELER

1. Verdigheten til en troende er større enn Ka'ba
2. Bare det å rette et våpen mot en troende er forbudt
3. Forbudet mot massedrap av muslimer og vold
4. Forbudet mot å drepe noen som aksepterer islam under kamp
5. Bli en medskyldig til terrorister er en forbrytelse
6. De som angriper moskeer er de største forbrytere

SEKSJON 2

STRAFFEN FOR Å TORTURERE OG DREPE MUSLIMER

1. Å drepe en muslim er en større synd enn å ødelegge hele verden
2. Drepe et menneske er vantro
3. Massakre av muslimer er en blasfemisk handling
4. På samme måte som polyteisme er mord også den største synd
5. Blodsutgytelse er den største av alle forbrytelser

6. De som brenner muslimer med eksplosiver og andre virkemidler hører til helvete
7. De som brenner muslimer er ekskludert fra islams fold
8. Ingen tilbedelseshandling til en muslims morder er akseptabelt
9. De som torturerer muslimene vil møte pinsler i helvete

SEKSJON 3

SELVMORD ER EN FORBUDT HANDLING

1. Forbud mot selvmord
2. Paradis er forbudt for den som begår selvmord
3. Hovedpunktet i diskusjonen

KAPITTEL 3

FORBUD MOT VILKÅRLIGE DRAP OG TORTUR PÅ IKKE-MUSLIMER

1. Drap på ikke-muslimske borgere er forbudt
2. Forbudet mot å drepe utenlandske delegater og religiøse ledere
3. Like blodpenger for muslimer og ikke-muslimer
4. Å hevne en ikke-muslims gale gjerninger er forbudt
5. Forbudet mot å plyndre ikke-muslimske borgere

6. Å ydmyke ikke-muslimske borgere er forbudt
7. Beskyttelse av ikke-muslimske borgere fra intern og ekstern aggresjon

KAPITTEL 4

FORBUDET MOT TERRORISME MOT IKKE-MUSLIMER SELV UNDER KRIG

1. Forbudet mot drap på ikke-muslimske kvinner
2. Forbudet mot drap på ikke-muslimers barn
3. Forbudet mot drap på eldre ikke-muslimer
4. Forbudet mot drap på ikke-muslimske religiøse ledere
5. Forbudet mot drap på ikke-muslimske handelsfolk og bønder
6. Forbudet mot drap på ikke-muslimske servicepersonell
7. Forbudet mot drap på ikke-muslimske ikke-stridende
8. Natt offensiver mot ikke-muslimer er forbudt
9. Brenning av innbyggere i ikke-muslimske krigsområder er forbudt
10. Bryte inn i fiendens hus og plyndre dem er forbudt
11. Skade storfe, avlinger og eiendeler til fienden er forbudt

KAPITTEL 5

BESKYTTELSE AV IKKE-MUSLIMERS LIV, EIENDELER OG STEDER FOR TILBEDELSE

SEKSJON 1

BESKYTTELSE AV IKKE-MUSLIMSKE BORGERE UNDER DEN PROFETISKE PERIODEN OG EPOKEN TIL DE RETTLEDEDE KALIFENE

1. Beskyttelse av ikke-muslimske borgere i den hellige Profetens (Allahs velsignelser og fred være med ham) tid
2. Den juridiske statusen for beskyttelse av ikke-muslimer i Abu Bakr Ṣiddīq's tid
3. Den juridiske statusen for beskyttelse av ikke-muslimer i 'Umars tid
4. Den juridiske statusen for beskyttelse av ikke-muslimer i 'Uthmans tid
5. Den juridiske statusen for beskyttelse av ikke-muslimer i Alis tid
6. Den juridiske statusen for beskyttelse av ikke-muslimer i 'Umar ibn' Abd al-'Azīz tid

SEKSJON 2

FORBUDET MOT Å PÅTVINGE ENS TRO OG ØDELEGGELSE AV TILBEDELSESSTEDER

1. Full frihet til å holde fast ved sin religion og sin praksis
2. Å drepe en ikke-muslim og ødelegge hans eiendeler på grunn av religiøse forskjeller er forbudt
3. Sikre ikke-muslimenes gudshus er den hellige Profetens (Allahs velsignelser og fred være med ham) praksis
4. Sikring av ikke-muslimers gudshus er obligatorisk
5. Utslettelse av ikke-muslimers gudshus i muslimske områder er forbudt

SEKSJON 3

REGLER VEDRØRENDE GRUNNLEGGENDE RETTIGHETER FOR IKKE-MUSLIMSKE BORGERE I EN ISLAMSK STAT

KAPITTEL 6

OPPRØR MOT EN MUSLIMSK STAT, ADMINISTRASJON OG REGJERING ER FORBUDT

SEKSJON 1

HVA ER OPPRØR OG HVEM ER EN OPPRØRER (TERMINOLOGI, DEFINISJONER OG KJENNETEGN)

1. Den leksikalske definisjonen av opprør
2. Den tekniske definisjonen av opprør
 - i. Opprør i henhold til Ḥanafī skolen
 - ii. Opprør i henhold til Mālikī skolen
 - iii. Opprør i henhold til Shafī skolen
 - iv. Opprør i henhold til Hanbali skolen
 - v. Opprør i henhold til Ja'fariyya skolen
 - vi. Nåværende lærdes syn på definisjon av opprør
3. Den tekniske definisjonen av strid og stridende
4. Kjennetegn på opprørere

SEKSJON 2

ALVORET AV FORBRYTELSE OG OPPRØR OG DETS STRAFF

1. Hvorfor er mytteri en alvorlig forbrytelse?
2. Den hellige Profeten (Allahs velsignelser og fred være med ham) fordømte væpnede opprør mot den muslimske majoriteten

3. En advarsel om pinsler i helvete for opprørere
4. Forbudet mot å bruke slagord for å fremkalle hat og vold
5. Drap som skyldes sekteriske forskjeller er fordømt

SEKSJON 3

DEN RETTSLIGE STILLINGEN AV DRAP PÅ KORRUPTTE MYNDIGHETER

1. Forbudet mot opprør mot en regjering som ikke er eksplisitt avgudsdyrkende
2. Heve våpen mot muslimer er en avgudsdyrkende handling
3. De juridiske og konstitusjonelle måter for å endre en korrump regjering

SEKSJON 4

DE FIRE IMAMERS OG ANDRE EMINENTE AUTORITETERS DEKRET MOT TERRORISME OG OPPRØR

1. Dekretet av Imam A'zam Abū Ḥanīfa om å kjempe mot terrorister
2. Imam Maliks dekret mot terrorister
3. Imam Shafī'īs dekret mot terrorister

4. Handlingene og dekretet av Imam Ahmad ibn Hanbal mot mytteri
5. Dekretet av Imam Sufyān Thawrī om opprør
6. Imam Ṭaḥawīs resolusjon mot væpnet opprør
7. Imam Māwardīs resolusjon mot opprør
8. Imam Sarkhasīs resolusjon: eliminerings av terrorister er avgjørende
9. Imam Kasānīs resolusjon: Terrorister må drepes
10. Imam Murghinānīs resolusjon: krig bør fortsette inntil opprøret er eliminert
11. Imam Ibn Qudāmas resolusjon: mytterister er vantro og frafalne
12. Imam Nawawīs resolusjon: konsensus blant følgesvennene om å drepe opprørere
13. Tātārkhāniyyas resolusjon: man må samarbeide med myndighetene mot terrorister
14. Dekretet av Imam Ibrāhīm ibn Muflīḥ Ḥanbalī: krigen mot opprørere er obligatorisk for regjeringen
15. Dekretet til 'Allama Zain ad-Dīn ibn Nujaim
16. Dekretet til 'Allama al-Jazūrī

SEKSJON 5

DEKRETER AV SAMTIDENS SALAFI LÆRDE MOT OPPRØRERE

1. Terrorister er vår tids khawārij: Nasir ad-Dūn al-Albānī
2. Å erklære muslimer for å være vantro er et tegn på khawārij: Shaykh 'Abdu'llāh ibn Baz
3. Terroristene i dag er en gjeng av uvitende: Shaykh Salih al-Fawzān
4. Terrorist aktiviteter er ikke jihad: Muftī Nazīr Husayn i Delhi
5. Hovedpunktet i diskusjonen

KAPITTEL 7

KHAWĀRIJ STRID OG DAGENS TERRORISTER

SEKSJON 1

OPPSTANDELSEN AV KHAWARIJ STRIDEN OG DERES TRO OG IDEOLOGI

1. Leksikalske og teknisk betydninger
2. Khawārij striden i lys av den hellige Koranen
3. Oppstandelsen av khawārij i den hellige Profetens (Allahs velsignelser og fred være med ham) tid
4. Den ideologiske utviklingen av khawārij i 'Uthman i perioden
5. Starten på khawārij som en bevegelse i Alawī perioden
6. Khawārijs tro og ideologier

7. Khawārijs psyke og mentale attributter
8. Hvordan khawārij ville vekke religiøse følelser for overtalelse
9. Khawārijs iøynefallende innovasjoner
10. Forskningsarbeidet til Imam Abu Bakr al-Ājurrī

SEKSJON 2

UTTALELSENE TIL ALLAHS BUDBRINGER (ALLAHS VELSIGNALSER OG FRED VÆRE MED HAM) OM KHAWĀRIJ TERRORISTER

1. Terroristene fremtrer som religiøse
2. Khawārijs slagord vil virke riktige for den ordinære person
3. Khawārij ville bruke unge mennesker for terrorist aktiviteter etter hjernevasking
4. Khawārij vil fremkomme fra Østen
5. Khawārij vil fortsette å fremkomme frem til tidspunktet for den falske Messias (dajjal)
6. Khawārij vil være absolutt avskåret fra islam
7. Khawārij vil være hundene i Helvete
8. Det religiøse utseende til khawārij må ikke feiltolkes
9. Khawārij er det verste skaperverket
10. Et bemerkelsesverdige poeng

11. Uttalelse til den hellige Profeten (Allahs velsignelser og fred være med ham): dekret om å eliminere khawārij strid
 - i. Den totale eliminering av khawārij er obligatorisk
 - ii. Viktige redegjørelser for ḥadīth Imāmer
 - iii. Den underliggende årsaken for sammenligning med ‘Ād og Thamūd folket for eliminering av khawārij
 - iv. Den store belønningen for å eliminere khawārij
 - v. Kjennetegnene på khawārij terrorister – et kollektivt bilde

SEKSJON 3

IMAMENES REDEGJØRELSE OM OBLIGATORISK ELIMINERING AV KHAWĀRIJ OG ERKLÆRE DEM SOM VANTRO

Imamenes dekret på to kjente erklæringer om å deklare khawārij som vantro. Den første erklæringen: anvendelse av vantro dekretet på khawārij

1. Imām al-Bukhārī (256 AH)
2. Imām Ibn Jarīr aṭ-Ṭabarī (310 AH)

3. Imām Muḥammad ibn Muḥammad al-Ghazālī (505 AH)
4. Qāḍī Abū Bakr ibn al-‘Arabī (543 AH)
5. Qāḍī ‘Iyāḍ al-Mālīkī (544 AH)
6. Imām Abu’I-‘Abbās al-Qurṭubī (656 AH)
7. ‘Allāma Ibn Taymiyya (728 AH)
8. Imām Taqī ad-Dīn as-Subkī (756 AH)
9. Imām Shāṭibī al-Mālīkī (790 AH)
10. Imām Ibn al-Bazzāz al-Kurdarī al-Ḥanafī (827 AH)
11. Imām Badr ad-Dīn al-‘Ainī al-Ḥanafī (855 AH)
12. Imām Aḥmad bin Muḥammad al-Qaṣṭalānī (923 AH)
13. Mullā ‘Alī al-Qārī (1014 AH)
14. Shaykh ‘Abd al-Ḥaqq Muḥaddith of Dehli (1052 AH)
15. Shāh ‘Abd al-‘Azīz Muḥaddith of Dehli (1229 AH)
16. ‘Allāma Ibn ‘Abidīn Shāmī (1306 AH)
17. ‘Allāma ‘Abd ar-Raḥmān Mubārakpūrī (1353 AH)

Den andre erklæringen: anvendelse av resolusjon på khawārij opprøret

1. Imām A‘zam Abū Ḥanīfā (150 AH)
2. Imām Shams ad-Dīn as-Sarkhasī (483 AH)

3. Hafiz Ibn Hajar al-‘Asqalanī (852 AH)
4. Imām Aḥmad Raḍā Khān (1340 AH)

Grunner til ḥadīth imamers konsensus om å fjerne khawārij

1. Qāḍī ‘Iyāḍ al-Mālikī (544 AH)
2. ‘Allāma Ibn Taymiyya (728 AH)
3. Hafiz Ibn Hajar al-‘Asqalanī (728 AH)

Den store belønningen for troppene som kjemper mot khawārij terrorister

1. Ibn Habīrah

Standpunktet til 'Allama Anwar Shāh Kashmūrī og' Allama Shabbīr Ahmad 'Uthmānī om khawārij

SEKSJON 4

DAGENS TERRORISTER ER KHAWĀRIJ

1. Fordømmelse av tilhengere av khawārij
2. Ibn Taymiyyas forskningsarbeid om videreføringen av khawārij
3. Terroristene er vår tids khawārij

4. Et viktig juridisk forhold: kjennetegn på khawārij terroristene er basert på Koranen og *sunna* og ikke uavhengige resonnementer

KAPITTEL 8

DEN FREDELIGE MÅTEN Å KJEMPE PÅ I EN MUSLIMSK STAT

1. Koranens kommando om å påby det gode og forby det onde
2. Den kollektive kampen for å kommandere det gode og forby det onde
3. Kommandoen om å påby det gode og forby det onde i profetiske tradisjoner
5. De tre elementene for å hindre ondskap
6. Betydningen av å hindre ondt fysisk
7. Den politiske og demokratiske kampen mot urettferdighet og undertrykkelse

KAPITTEL 9

KALL FOR REFLEKSJON OG REFORMASJON

Bibliografi

SAMMENDRAG

En forferdelig bølge av terrorisme som har fortsatt med uforminsket styrke de siste årene har brakt den muslimske *umma* (det muslimske samfunnet) generelt og Pakistan i særdeleshet i vanry. Det er ingen selvmotsigelse at muslimer opponerer og fordømmer terrorisme på en utvetydig måte og ikke er villige til å akseptere det, selv ikke den fjerneste forbindelse til islam på noen måte. Det er imidlertid en ubetydelig minoritet blant dem som synes å gi terrorisme en stilltiende støtte. I stedet for åpent å opponere og fordømme terrorisme, avleder disse menneskene hele saken ved å ty til misvisende og perplekse diskusjoner.

Urettferdighet som muslimer for tiden opplever i visse saker, dobbelmoral utvist av de som har makt og deres åpne og langsiktige militære engasjementer i en rekke land, under påskudd av å eliminere terror, danner noen av de grunnleggende lokale, nasjonale og internasjonale årsaker som understøtter terrorisme, og er et slag mot de militæres krigsrop. Tilsvarende, terroristenes bruk av vold, vilkårlig massakre av menneskeheten, selvmordsangrep mot uskyldige og fredelige folk og bombeeksplosjoner i moskeer, templer, utdanningsinstitusjoner, basarer, offentlige bygninger, handelssentre, markeder, sikkerhetsinstallasjoner,

og andre offentlige steder, som er avskyelige, inhumane og barbariske steg i sitt vesen, har blitt en rutinemessig affære. Disse menneskene rettfærdiggjør sine handlinger av menneskelig ødeleggelse og massedrap av hundrevis av uskyldige mennesker i *jihad*-navnet og forvrenger, deformerer og bløffer dermed hele det islamske begrepet *jihad* (hellig anstrengelse mot det onde). Denne situasjonen forårsaker at muslimer generelt og muslimske ungdommer spesielt, blir offer for rådvillhet og tvil i tillegg til å forvirre deres tanker om *jihad*, fordi de som utretter disse grusomhetene selv er muslimer. De praktiserer islamske ritualer, utfører gudstjenester og kler seg i henhold til sharia. Dette har satt ikke bare den ordinære muslim, men også et dominerende flertall av religiøse lærde og intellektuelle, i et paradoks, usikre på om de har erkjent det sanne, nøyaktige og presise islamske forbud om arbeidsmåte, metoder og tiltak, som disse individene og gruppene har tatt i bruk for å forårsake ødeleggelse.

Videre overdriver vestlige medier og fokuserer ensidig på hendelser og episoder av terrorisme og ekstremisme i den muslimske verden, og fremhever ikke i det hele tatt positive og konstruktive aspekter ved islam, dets fredelige lære og antropologiske filosofi og orientering. Så mye at det ikke engang reflekterer hat, fordømmelse og motstand mot ekstremisme, opprørere og terrorister som gjennomsyrer det muslimske samfunn. Det negative utfallet av denne

holdningen har oppstått ved å blande sammen islam og terrorisme. Som en konsekvens blir bildet av terrorisme og ekstremisme manet frem i Vesten bare ved å nevne ordet ”islam” og setter den vestlige verdens utdannede ungdommer i et dilemma, som gjør dem mer avskåret enn før. Den nåværende generasjon av unge muslimer i hele den islamske verden blir også offer for mental forvirring og misvisning intellektuelt, praktisk og i domenet for tro og religiøs lære.

På grunn av denne situasjonen har det oppstått to typer av negative reaksjoner og destruktive holdninger. Det ene er i form av skade på islam og den muslimske verden. Den andre er en trussel mot den vestlige verden spesielt og hele menneskeheten generelt. Skaden på islam og den muslimske verden er at muslimsk ungdom som ikke er fullstendig og utførlig klar over islamsk lære, betrakter terrorisme og ekstremisme som oppstått fra religionens lære og holdningen til religiøse personer under innflytelse av media, derfor blir de fremmedgjort overfor religionen. Denne misvisende tankegangen leder dem til ateisme og utgjør ødeleggende farer for den muslimske *umma* i fremtiden. I tillegg til dette, ødeleggelsene som truer den vestlige verden spesielt og hele menneskeheten generelt, er at den ovenfor nevnte politikken og rasistiske profilering av muslimene egger til negativ respons blant noen muslimske ungdommer som betrakter disse angrepene mot islam som en organisert konspirasjon

og fiendskap av noen innflytelsesrike kretser i den vestlige verden. Måten de reagerer på er enten at de gradvis blir ekstremister, opprørere og terrorister, tar avstand fra måtehold, får et syn på livet ladet med hat og hevn, eller blir påvirket og trent opp til denne tankegangen. Dermed er den vestlige politikken medvirkende til å produsere og introdusere nye potensielle terroristrekrutter, som man ikke ser noen ende på. I begge tilfeller er den muslimske *umma*, samt hele menneskeheten på vei mot en katastrofe

Videre forsterker disse forholdene spenninger og skaper større tillitsavstand mellom den islamske og den vestlige verden. Økningen i terrorisme baner veien for større utenlandsk innblanding og press på muslimske stater. Det økende gapet skyver ikke bare menneskeheten mot inter-religiøs antagonisme på det globale plan, men reduserer også til intet mulighetene for fred, toleranse og gjensidig sameksistens blant ulike samfunn på kloden.

Under disse omstendighetene synes vi det er nødvendig å angi presist i dets riktige perspektiv, den islamske holdningen til terrorisme, for den vestlige og islamske verden, i lys av den hellige Koranen, profetiske tradisjoner og lovbøker. Vi ønsker å klargjøre dette synspunktet for alle de betydningsfulle institusjoner, verdifulle tenkere og innflytelsesrike organisasjoner i verden slik at de muslimske og ikke-muslimske kretser, som er usikre og er tilbakeholdne til islam, er i stand til å forstå islams standpunkt til

terrorisme klarere og mer entydig. Innholdet i dette forskningsarbeidet er her kort oppsummert.

Det første kapittelet i dette dokumentet forklarer og utarbeider betydningen av islam og diskuterer de tre elementene dvs. islam (fred), *iman* (tro) og *ihsan* (spirituell foretreffelighet). Både bokstavelig og metaforisk representerer disse tre ordene fred, sikkerhet, barmhjertighet, toleranse, overbærenhet, kjærlighet, hengivenhet, velvilje og respekt for menneskeheten.

Det er påvist i det andre kapittelet i dette dokumentet, gjennom dusinvis av vers fra Koranen og profetiske tradisjoner, at massedrap på muslimer og utførelse av terrorisme ikke bare er ulovlig og forbudt i islam, men impliserer også benektelse av tro. Gjennom referanser til forklaringene og meningene til jurister og eksperter i fortolkning og *hadith*, er det fastslått at alle lærde autoriteter har hatt den samme mening om terrorisme i islams 1400-årige historie.

Det tredje kapittelet i denne erklæringen beskriver grundig rettighetene til ikke-muslimske borgere. Vurderingene til de ledende jurister er også oppført i lys av ulike vers fra Koranen og profetiske tradisjoner.

I tillegg til dette, det viktigste punktet som denne forskningsstudien har påtatt seg, omhandler tankegangen, ideologien og tankesettet som setter en muslim opp mot en annen og til slutt leder ham til å utføre massakre på

uskyldige mennesker. En slik tankegang betrakter ikke bare drap på kvinner på kjøpesentre og skolejenter som tillatte, men også et middel til å høste belønning og åndelige favører. Hvilken makt eller overbevisning påvirker ham til å drepe mennesker samlet i en moské og får ham til å tro at han vil oppnå Paradis gjennom blodbad? Hvorfor velger en terrorist å avslutte sitt eget liv, den største velsignelsen fra Allah den Allmektige, med sine egne hender gjennom selvmordsbombing? Hvordan kan han tro at han vil bli en martyr og entre Paradis ved å drepe uskyldige muslimer gjennom selvmordsaksjoner? Dette er spørsmål som virvler rundt i tankene til enhver person i besittelse av sunn fornuft. For å finne svar på de oppståtte spørsmål, har vi tydd til historiske fakta, i tillegg til vitenskapelige argumenter, som den hellige Profeten (Allahs velsigner og fred være med ham) selv identifiserte. Etter å ha foretatt omfattende analyser av khawarijs kjennetegn, overbevisning og ideologier gjennom vers fra Koranen, profetiske tradisjoner og jurisprudens, har vi kommet frem til at terrorister er den nåværende tids khawarij.

Etter å ha deklart som forbudt terrorhandlinger, opprør, blodig brutalitet på jorden og svikefulle handlinger, har vi rettet oppmerksomheten mot alle de ansvarlige krefter og aktører under tittelen ”Call to Reflect and Reform” (kall til refleksjon og endring) som et svar på behovet for å eliminere alle de faktorene som forårsaker rådvillhet og forsterker de

skjulte krefter som er aktivt engasjerte med å spre lidelser rundt seg. Et annet tema som diskuteres i disse dager understreker at siden utenlandske imperialistiske krefter gjør uberettigede og urimelige innblandinger i muslimske land, inkludert Pakistan, har de såkalte *jihad*-grupper oppstått for å lansere en offensiv og påføre dem ødeleggende slag. Selv om deres handlinger ikke er riktige og forsvarlige, bør de ikke bli fordømt fordi deres intensjon er å forsvare islam. Ut fra vårt syn er dette en grusom spøk og en avskyelig holdning. For å fjerne misforståelser har vi spesifisert en liten del av avhandlingen i starten av dette tema for å frembringe i lys av Koranen og *hadith* det faktum at det onde ikke kan bli godt under noen omstendigheter, heller ikke kan undertrykkelse endres til dydige handlinger selv om intensjonene er bra.

Etter disse forklarende utredninger anser vi det som vår grunnleggende plikt å la alle få vite uten den minste tvil at vi går videre med publisering av dette forskningsarbeidet utelukkende på grunn av islams respekt og verdighet og som en tjeneste for menneskeheten. Vi mener ikke gjennom denne erklæringen å godta eller godkjenne den upopulære og ukloke politikk som føres av globale krefter, heller ikke har vi som mål å rettfærdiggjøre noen stats feil politikk, inkludert Pakistans. Vi søker verken å glede noen styrende myndigheter, eller å oppnå tributt eller anerkjennelse fra noen internasjonale krefter eller organisasjoner. Som alltid,

har vi tatt initiativ og utfører denne oppgaven som en del av vår religiøse forpliktelse. Vår målsetting med å gjøre det er å vaske vekk terrorismens flekker fra det vakre islam, la muslimene bli kjent med den ekte lære fra den hellige Koranen og *sunna* (Profetens, Allahs velsignelser og fred være med ham, praksis, det han sa, gjorde, og godkjente), og prøve å bli kvitt lidelsene til menneskeheten fra terrorismens rasende ild.

Må Den Allmektige Allah velsigne dette arbeidet med sin velvillige aksept gjennom de hellige midler fra hans elskede Budbringer (Allahs velsignelser og fred være med ham).

SPØRSMÅL OG KORTE SVAR

De hjerteskjærende og blodige scenene fra terrorhandlinger plager tankene til alle eminente og ordinære mennesker i verden med noen grusomme spørsmål som krever tilfredsstillende svar. Vi har forsøkt å legge frem detaljerte, logiske og reelle svar på disse spørsmålene. Korte svar oppsummeres her i sammendraget, mens detaljene er utredet i samme rekkefølge i kapitlene i det fullstendige forskningsarbeidet.

1. Det første spørsmålet i denne forbindelse som plager alle, er relatert til bruk av makt for å spre oppfatninger. Er det lovlig for en gruppe eller organisasjon å bruke makt for å fremme og iverksette sin egen tro og eget livssyn for å reformere andres tro og ideologier, selv om de forutsetter å være på rett vei? Tillater islam, på noe vis, å drepe mennesker for å opprettholde ideologiske forskjeller, plyndre deres formue og eiendeler, ødelegge moskeer, religiøse steder og helligdommer?

Svar: Islam er en religion for fred, sikkerhet, kjærlighet og harmoni i samfunnet. Ifølge islamsk lære vil en slik person bare kunne kalles en muslim i hvis hender alle uskyldige muslimers og ikke-muslimers liv og eiendeler forblir trygt og uskadd. Menneskelivets hellighet og dets beskyttelse inntar grunnleggende plass i islamsk lov. Å ta andres liv og drepe en person er en handling som er forbudt og ulovlig. I noen tilfeller utgjør det faktisk vantrø. I disse dager, i et forgjeves forsøk på å påtvinge sine egne ideer og forestillinger og eliminere sine motstandere fra jordens overflate, dreper terrorister uskyldige mennesker hensynsløst og vilkårlig, overalt i moskeer, basarer, offentlige kontorer og andre offentlige steder, de tilkjenner faktisk tydelig vantrø. De er varslet ydmykende pine i denne verden og det hinsidige. Terrorisme er en handling som symboliserer vantrø og avvisning av hva islam står for. Når det forbudte element av selvmord legges til det, blir det desto alvorligere. Koranens vers og profetiske tradisjoner har bevist at massakre av muslimer og terrorisme er ulovlig i islam, de er faktisk blasfemiske handlinger. Det har alltid vært den samstemte oppfatning til alle lærde gjennom islams 1400 års historie, inkludert alle de eminent imamer av *tafsir* og *hadith* og autoriteter på logikk og rettsvitenskap. Islam har holdt døren til forhandlinger og diskusjon åpen for å overbevise ved resonnering, i stedet for å ty til våpen for å erklære andres ståsted som galt og påtvinge andre sin egen

mening. Bare ofre for uvitenhet, sjalusi og ondskap går for bruk av vold. Islam erklærer dem som opprørere. De vil forbli i Helvete.

2. Det andre spørsmålet i denne sammenheng er: hva er rettighetene til de ikke-muslimske borgere i en muslimsk stat?

Svar: Islam garanterer ikke bare beskyttelse av liv, ære og eiendeler til muslimske borgere i en islamsk stat, men sikrer også den samme beskyttelse av liv, ære og eiendeler til ikke-muslimske borgere og i tillegg også for de menneskene som har inngått en fredstraktat. Rettighetene til ikke-muslimske borgere har samme verdi som rettighetene til muslimske borgere i en islamsk stat. Det er ingen forskjell mellom dem som mennesker. Derfor har islamsk lov likebehandling for både muslimer og ikke-muslimer i blodpenger og *Qisas*. Ikke-muslimer har full personlig og religiøs frihet i et muslimsk samfunn. Deres eiendeler og tilbedelsessteder har også rett til fullstendig beskyttelse. I tillegg til ikke-muslimske borgere, har til og med ambassadører fra ikke-muslimske land og andre som jobber på diplomatiske oppdrag også garantert fullstendig beskyttelse. Likeledes er beskyttelse av liv og eiendeler til ikke-muslimske handelsfolk den islamske stats ansvar. Islam tillater ikke og

anbefaler ikke under noen omstendigheter bruk av vold mot og drap på fredelige og ikke-stridende borgere. De som er involvert i angrep på fredelige ikke-muslimske borgere, kidnapper dem for løsepenger, torturerer dem mentalt og fysisk og holder dem i ulovlig varetekt, begår faktisk alvorlige brudd på islamsk lære.

3. Det tredje spørsmålet melder seg: Har islam klare regler for menneskelivets ukrenkelighet? Er det lovlig å kidnappe og drepe utenlandske delegater og uskyldige og fredelige ikke-muslimske borgere for å hevne de ikke-muslimske globale krefters urett og overgrep?

Svar: Islams vektlegging på menneskelivs ukrenkelighet og verdighet kan fastslås ut fra det faktum at islam ikke tillater massakre, selv ikke i de tilfeller når en muslimsk hær kjemper i krig mot fiendtlige soldater. Det å drepe barn, kvinner, eldre, pasienter, religiøse ledere og handelsmenn er strengt forbudt. Heller ikke er det tillatt å drepe de som overgir sine våpen, holder seg til sine hjem og søker ly fra noen. Folkemasser kan ikke massakreres. På samme måte kan ikke tilbedelsessteder, bygninger, avlinger og trær ødelegges. På den ene siden er det også i krigssituasjoner et klart sett av islamske lovregler basert på ekstrem forsiktighet, og på den andre siden er det folk som påberoper

seg islams navn for å rettfærdiggjøre vilkårlige drap på mennesker, barn og kvinner, uavhengig av religion og identitet. Det er synd at slike barbariske folk likevel refererer sin virksomhet som *jihad*. Det kan ikke være noe mer misvisende på jorden enn dette. Det er ikke tillatt å holde utenlandske delegater i ulovlig varetekt og myrde dem og andre fredelige ikke-muslimske borgere som hevn for deres innblanding, urimelige og urettferdige aktiviteter og aggressive fremferd. Den som gjør det har ingen tilknytning til islam og den hellige Profeten (Allahs velsignelser og fred være med ham).

4. Et fjerde og betydningsfullt spørsmål er relatert til opprør: Er væpnet kamp tillatt mot muslimske herskere for å fjerne deres regjeringer på grunn av deres ikke-islamske politikk, eller for å få akseptert krav, bringe dem i riktig retning og få dem til å avstå fra ikke-islamske aktiviteter? Er opprør tillatt mot den konstitusjonelle regjering, dets regler og styresett? Hva bør være den legitime måten for å endre ledere eller få dem til å utbedre deres retning?

Svar: Islam er ikke bare en religion. Det er en komplett *Din*, en levemåte. Islam tilbyr et komplett sett av prinsipper for hvert aspekt av livet og har også anlagt ordninger for beskyttelse av det kollektive samfunn. Rettigheter og plikter

for statlige institusjoner har blitt utledet klart og tydelig. Alle innbyggere i en muslimsk stat plikter å overholde statlige lover, regler og forskrifter. Ett av disse prinsippene er at en muslimsk stat og samfunn bør være et forbilde på fred og gjensidig sameksistens. Derfor forbyr islam å reise våpen mot en muslimsk stat, utfordre dets autoritet og regler og erklære krig mot den. Islamsk lov betrakter en slik handling som opprør. Gud forby om slike forhold blir skapt, da er det et overordnet ansvar for en islamsk stat å treffe nødvendige tiltak for å eliminere opprøret med jernhånd og utrydde terrorisme, slik at ingen enkeltperson eller gruppe kan våge å ødelegge sosial harmoni i samfunnet, ruinere fred og la uskyldig blod flyte. Islam betrakter fred og trygghet i et samfunn generelt, og i en muslimsk stat i særdeleshet, så dyrebar at den ikke tillater folk å gjøre opprør på grunn av urettferdighet, undertrykkelse eller andre årsaker. I lys av profetiske tradisjoner, kan opprørets banner mot en muslimsk stat ikke bli hevet med mindre herskere begår eksplisitt, erklært og absolutt troløshet, og stopper utførelsen av religiøse ritualer som bønn, gjennom bruk av makt.

Betingelsene, i lys av vers i Koranen, profetiske tradisjoner og redegjørelser fra jurister, som leder til forbud mot opprør er tydelige. Henvisninger til de hellige følgesvenner, deres etterfølgere, imam Abu Hanifa, imam Malik, imam Shafi'i, imam Ahmad bin Hanbal og andre ledende jurister, har brakt lys til det faktum at det eksisterer

absolutt konsensus blant alle de ledende jurister om totalt forbud mot opprør mot en muslimsk stat, og det er ingen uenighet om dette i de ulike skoleretninger. Et slikt opprør som utfordrer statens lovregler og har blitt lansert uten den kollektive godkjenning og aksept i samfunnet, er ikke noe annet enn en borgerkrig, åpenlys terrorisme og en åpenbar stridshandling. Det kan aldri kalles *jihad* under noen omstendigheter.

Når det gjelder arbeidet med å reformere en ugudelig muslimsk leder eller stat, er dette slett ikke forbudt. Det forbudet som gjelder for opprør og væpnet kamp betyr overhodet ikke at det som er ondt ikke skal kalles ondt, og at ingen anstrengelser skal gjøres for å stoppe dets spredning, eller gå bort fra plikten i religionen om å påby det gode og forby det som er galt. Erklære sannhet og forkaste løgn er bindende for muslimer. Likeledes, det å reformere samfunnet og bekjempe onde krefter er en av de religiøse forpliktelser. Det å oppta alle konstitusjonelle, juridiske, politiske og demokratiske måter å reformere ledere og styresett på, og stoppe dem fra brudd på menneskerettigheter, er ikke bare lovlig, men også forpliktende for muslimer. Det å gjøre anstrengelser på individuelt og kollektivt nivå for å etablere rettferdighet, avslutte terrorvelde og undertrykking og restaurering av et rettsvesen, utgjør en del av forpliktelsene i religionen.

5. Elementet av *khawarij* er uforglemmelig i terrorismens historie. Spørsmålet melder seg: hvem var khawarij? Hva ordinerer den islamske loven om dem? Er dagens terrorister en fortsettelse av khawarij?

Svar: Khawarij var opprørere og frafalne fra islam. Deres oppstandelse fant sted i perioden til Profeten Muhammad (Allahs velsignelser og fred være med ham). Deres intellektuelle vekst og organiserte forløp fant sted i henholdsvis Osmani- og Alawi-periodene. Disse khawarij var så punktlig og regelmessige i utførelsen av religiøse ritualer og gudstilbedelse at de til tider fortonet seg som mer gudfryktige enn de hellige følgesvenner. Men når det gjaldt å følge forordningene til den hellige Profeten (Allahs velsignelser og fred være med ham), var de langt borte fra islams fold. Khawarij betraktet ikke bare drap på muslimer som lovlig, avviste følgesvennene for sin uenighet med dem, brukte parolen ”det er ingen befaling utenom Allahs”, betraktet bruken av væpnet kamp og drapet på Hadrat Ali (ra) som lovlig, men ville også fortsette med å utføre disse grufulle handlingene. Khawarij var faktisk den første terrorist- og opprørsgruppen som utfordret statens grunnregler og reiste fanen til væpnet kamp mot en muslimsk stat. *Hadith*-teksten fastslår klart at slike elementer vil fortsette å oppstå til alle tider. Med khawarij menes ikke bare en gruppe som tok opp kampen mot de rettlede

kalifene, men det omfatter alle de grupper og individer som innehar slike attributter, ideologier og terroristisk væremåte som vil fortsette å utføre terrorisme under *jihad* benevnelsen, til dommedag. Selv om de nesten er perfektjonister i utførelsen av manifeste religiøse ritualer, betraktes de som langt borte fra islam på grunn av deres feilaktige og malplasserte ideologi. En muslimsk stat kan ikke tillates å gi dem noen konsesjon grunnet dialog eller stoppe militære aksjoner mot dem, uten at de elimineres fullstendig, i lys av instruksjoner til den hellige Profeten (Allahs velsignelser og fred være med ham). Det eneste unntaket for når de kan bli spart, er at de legger ned våpnene, angrer sine handlinger og avgir løfte om å respektere statens lover og den muslimske statens grunnregler.

6. Hvilke tiltak bør myndighetene iverksette for å sette en stopper for ødeleggelser, terroristaktiviteter og væpnede stridigheter?

Svar: Myndighetene og lovgivende instanser bør, som en start, fjerne de stimulerende midler og alle faktorer som bidrar til å gjøre ordinære mennesker til ofre for rådvillhet. Grunnet disse faktorer lurer terroristledere de følsomme ungdommene veldig enkelt i sin felle, endrer deres retning og leder dem til å bli militante. Ved å utnytte deres følelser forbereder de dem for terroristaktiviteter. Den politikk, de

hendelser og de forhold terroristelementene bruker som brensel for sin onde agenda må rettes på og prioriteres. Det vil være til hjelp med å utrydde de grunnleggende årsakene til spredningen av problemene. Tilsvarende, hvis verdensmaktene og de pakistanske organisasjoner mislykkes med å fjerne innbyggernes vanskeligheter, fjerne deres klager og lidelser og forlate villedende politikk, vil opprettelse av ekte fred fortsette å være kun en drøm.

7. Et annet viktig spørsmål som er under diskusjon i ulike sirkler i samfunnet, refererer til et dilemma: kan vi rettfærdiggjøre som lovlig terrorismens grusomheter hvis de utføres i den hensikt å fremme islam og sikre rettighetene til muslimer?

Svar: Khawarij, selv i dag, påkaller islam og bruker paroler for å følge guddommelige regler, men alle deres handlinger og steg utgjør klare brudd på islams lære. Når deres støttespillere ikke har noe juridisk argument for å forsvare handlingene til khawarij, retter de folks oppmerksomhet mot feilene til de herskende eliter og undertrykkelsen til de imperialistiske kreftene som begrunnelse for å drepe dem. De føler seg komfortable med at selv om terroristene gjør gale ting, er deres intensjon god hinsides enhver tvil. Dette er en stor intellektuell bommert, og mennesker, både med og uten utdanning, lider av dette bedraget. En ond handling

forblir ond under alle omstendigheter. Derfor kan ingen forbudt handling noensinne bli en dydig og lovlig gjerning, selv om intensjonen skulle være god. Lovregler i islam gjelder for en handling, ikke for intensjoner. Massakre på menneskeheten, undertrykkelse, grusomhet, terrorisme, vold og blodsutgytelse på jorden og væpnet opprør og strid, kan ikke bli handlinger som kan unnskyldes som følge av gode intensjoner eller fromme overbevisninger. Det er heller ikke rom for å fravike dette grunnleggende prinsippet. Dermed er dette argumentet til terrorister og deres støttespillere også galt i lys av islamsk lov. Derfor påbegynner vi våre argumenter med avklaring av det samme dilemmaet, at en ond handling ikke kan endres til en from bragd som følge av en angivelig god intensjon.

GODE INTENSJONER KAN ALDRI ENDRE NOE GALT TIL EN DYDIG BRAGD

Hvis noen gode intensjoner motiverer til blodsutgytelse og massakre, oppstår spørsmålet om tyranni og barbari kan bli erklært lovlig på dette grunnlaget? Noen folk tenker at selv om selvmordsekspløsjoner er grusomt ondt, at drap på uskyldige mennesker er en avskyelig forbrytelse, å spre ugagn og ufred i landet er en gruffull handling, ødeleggelse av utdannings-, opplærings-, industrielle, kommersielle og velferdssentre og institusjoner er en stor synd, så gjør selvmordsbombere det med gode intensjoner og fromme motiver og mener derfor det er berettiget. De gjengjelder utenlandsk terror mot muslimer. De tror derfor at de utfører *jihad*. Så de tenker at de kan ikke klandres eller beskyldes.

I denne korte diskusjonen skal vi analysere denne tankemåten i lys av Koranen og *sunna*. Koranen avviser som vantro den avgudsdyrkelsen som ble begått med den hensikt å oppnå Allahs nærhet. Vi finner en detaljert redegjørelse for dette i Koranen og *sunna*. Noen av de hellige versene gjengis her for å lette forståelsen.

Koranen sier:

"(Si til folket:) 'Hør, oppriktig lydighet og dyrkelse skal bare forbeholdes Allah. Og de (vantrø) som har laget seg (avguder som) hjelpere utenom Allah (sier i falsk rettferdiggjørelse av sin avgudsdyrkelse:) 'Vi dyrker dem bare for at de skal bringe oss nærmere Allah.' Sannelig, Allah vil dømme blant dem i de sakene hvor de er uenige. Sannelig, Allah veileder ikke den som er løgner, svært utakknemlig!"

(Koranen, 39:3)

Når avgudsdyrkere i Mekka ble spurt om årsaken til avgudsdyrkelsen, svarte de at avgudene ville gi dem Allahs nærhet. Intensjonen med å oppnå Allahs nærhet er god, men avgudstilbedelse er blasfemi og vantrø. Avgudsdyrkelse kan derfor ikke berettiges på grunn av gode intensjoner.

På tilsvarende måte kan terroristenes krav om endring ikke aksepteres fordi de utfører blodsutgytelse og vold i stedet for konstruktivt arbeid og reformasjon. Allah den Høyeste sier i Koranen:

"Og blant folk finnes det slike også, hvis snakk virker behagende for deg i jordelivet og han holder Allah som vitne på det som finnes i hjertet hans, enda han egentlig er veldig trettekjær. Og når han

vender bort (fra deg), løper han rundt i landet for å stifte uro (på alle mulige måter) og ødelegge avlinger og liv. Og Allah liker ikke uro. Og når det blir sagt til ham (vedrørende hans ondsinnethet og urostifting): "Frykt Allah!", hans arroganse driver ham til å begå enda flere synder. Derfor er helvete tilstrekkelig for ham, og det er visselig en ille bolig."

(Koranen 2:204-206)

Disse versene beskriver også at mange mennesker vil konversere slik at de fremstår som gudfryktige. De vil sverge ved sine gode intensjoner og erklære Allah som vitne til sine edle hensikter og fromme mål. Til tross for deres påstander og vitnesbyrd, har imidlertid Allah erklært dem som vantro og bråkmakere som vil oppleve pinslene i helvete. Så deres besvergelses på deres intensjoner har blitt tilbakevist fordi de utfører terror, vold og ufred. Deres forbrytelser kan derfor ikke tilgis på grunn av deres gode intensjoner og edle motiver påberopt under ed. Dette er det grunnleggende prinsippet som er utledet fra Koranen og islamsk lov.

Disse versene fra den hellige Koranen forklarer det samme:

"Når det blir sagt til dem: "Ikke spre uro i landet!" sier de: "Det er jo vi som forbedrer." Vær på vakt!

Sannelig, det er de som sprer uro men de har ingen følelse av det i det hele tatt. ”

(Koranen 2:11-12)

Her har igjen den ondskapsfulle og kriminelle mentaliteten blitt beskrevet ved at forbrytere aldri erkjenner sine aktiviteter som terror, vold og ufred. De benevner det heller som *jihad* og bragder for gjenoppbygging og reformasjon. De formoder at de tyranniske aktiviteter de utøver er til beste for samfunnet. Tragedien i dag er at terrorister, mordere, forbrytere og bråkmakere forsøker å legitimere sine kriminelle, opprørske, tyranniske og brutale blasfemiske aktiviteter som en riktig og berettiget reaksjon mot utenlandsk aggresjon, under dekke av forsvar av islam og nasjonale interesser.

De bør vite at på samme måte som en god intensjon aldri kan legitimere en ulovlig handling som berettiget, fromme handlinger aldri kan legitimere blasfemi som riktig, og dydige ambisjoner aldri kan legitimere en umoralsk handling som tillatt, så kan intensjonen om å utføre *jihad* aldri berettige vold og terrorisme som lovlig og tillatt. Intensjon om å beskytte islam, utløse forsvar mot utenlandsk brutalitet og hevne urett og overgrep begått overfor muslimer er en side av saken. Brutale massedrap på uskyldige borgere, enorme ødeleggelser på siviles eiendeler, hensynsløse målrettede drap og ødeleggelser av moskeer, markedsplasser

og virksomheter er den andre siden. Det første kan aldri berettiget sistnevnte som lovlig. Det ene har ikke noe å gjøre med det andre, det er ingen relevans og sammenheng mellom de to. Terrorisme, blodbad og masseødeleggelse kan aldri rettfærdiggjøres med intensjon om å håndheve islamske påbud og rettsvesen. Heller ikke kan disse fordømmende aktivitetene være noen unntak fra regelen, bli oversett, eller tilgitt.

Dybdestudier av Koranen og *hadith* utleder at islam gjør det betinget å realisere de lovlige målene kun gjennom tillatte metoder, å oppnå edle hensikter kun gjennom tillatte ressurser og nå hellige destinasjoner på rettfærdige måter. Et hellig mål kan aldri oppnås ved å følge ondskapens vei. Konstruksjon av en moské er en from handling, men det kan ikke berettiges som tillatt å gjøre det ved plyndring av en bank. Barmhjertighetsmål kan ikke oppnås gjennom hensynsløse og undertrykkende måter. Ambisjoner om en opphøyd from person kan ikke materialiseres ved å adoptere blasfemisk metodikk. Godt kan ikke oppnås ved onde metoder. Rett er rett og galt er galt. Det er Satan som sier: ”rett er galt og galt er rett”. Dette er det opphøyde og renheten i *Din* som har rensket og reformert både målet og retningen. Det har gjort både målet og metoden ren og ulastelig.

Folk som baserer sin argumentasjon på følgende *hadith*: ”handling er dømmes etter intensjoner”, for å rettfærdiggjøre

sine brutale metoder og avskyelige fremgangsmåter, lager falske og kjetterske påstander. De kan ikke rettferdiggjøre noe galt som riktig. Denne *hadith* tilkjennegir kun de handlinger som virkelig er fromme, tillatte og lovlige. Deres aksept har vært basert på sannheten i intensjonen. Hvis intensjonen er ren, vil den bli akseptert, eller den vil bli avvist. Hvis intensjonen ikke er god, eller den ettertraktede hensikten ikke eksisterer, vil handlingene ikke anses som tilbedelse, til tross for deres tilsynelatende rettferdige nytte. De vil bli avvist eller diskreditert. Men de handlinger som er forbudte, urettferdige, ulovlige og blasfemiske, kan ikke gjøres tillatte, lovlige, rettferdige og krediterbare selv på bakgrunn av svært gode hensikter. Dette er et prinsipp i islam og rettslig grunnregel som ingen av følgesvennene, fromme etterfølgere, imamer, *hadith*-autoriteter og fortolkere har fraveket til dags dato. Noen lærde har også tolket denne *hadith*, ”handlinger dømmes etter intensjoner”, som en påpeking for å manifestere handlinger i henhold til intensjoner. Handlinger tar form i henhold til intensjoner. Så en terrorists handlinger er et bilde av hans hensikter. Hans drap og ødeleggende aktiviteter refererer til hans dårlige intensjoner og forkastelige ideer og oppfatninger. Hans grufulle handlinger kan ikke stamme fra fromme hensikter og overbevisninger. Den blodsutgytelse han forårsaker, henviser bare til en grusom mann inni ham og ikke til noen snill og barmhjertig sjel. Det er derfor åpenbart at uansett

hvilke falske implikasjoner og gale begrunnelser disse opprørerne, kriminelle, barbariske og tyranniske personene fremsetter for å berettige sine grusomheter som *ji*had-handlinger, har de absolutt ingenting å gjøre med læren i islam.

Den hellige Koranen har beskrevet dem i dette verset:

”Disse er de hvis hele innsats har blitt verdiløs i jordelivet, mens de selv tror de gjør godt arbeid!”

(Koranen 18:104)

BIBLIOGRAFI

1. Qur'ān.

Tafsīr al-Qur'ān

2. *Jāmi' al-Bayān*, al-Ṭabarī, Abū Ja'far Muḥammad b. Jarīr b. Yazīd (224-310/839-923). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1405 AH.
3. *Tafsīr al-Qur'ān al-'Azīm*, Ibn Abī Ḥātim, Abū Muḥammad 'Abd al-Raḥmān b. Muḥammad Idrīs al-Rāzī al-Tamīmī (240-327/854-938). Lebanon: al-Maktabat al-'Aṣriyya.
4. *Tafsīr al-Qur'ān al-'Azīm* (generally known as *Ta'wīlāt Ahl al-Sunna*), Māturīdī, Abū Manṣūr Muḥammad b. Muḥammad b. Maḥmūd (d. 333 AH). Beirut, Lebanon: Mu'assisat al-Risāla, 1425/2004 .
5. *Ma'ānī al-Qur'ān al-Karīm*, al-Naḥḥās, Abū Ja'far Aḥmad b. Muḥammad b. Ismā'īl (d. 338 AH). Makka, Saudi Arabia: Jāmi'a Umm al-Qurā, 1409 AH.

6. *Aḥkām al-Qur'ān*, al-Jaṣṣāṣ, Abū Bakr Aḥmad b. 'Alī al-Rāzī (305/370 AH). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā' al-Turāth, 1405 AH.
7. *Baḥr al-'Ulūm* (generally known as *Tafsīr al-Samarkandī*), al-Samarkandī, Abū al-Layth Naṣr b. Muḥammad b. Ibrāhīm al-Ḥanafī (333-373 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr.
8. *Ma'ālim al-Tanzīl*, al-Baghawī, Abū Muḥammad Ḥusayn b. Mas'ūd b. Muḥammad (436-516/1044-1122). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma'rifa, 1407/1987.
9. *al-Kashshāf 'an Ḥaqā'iq Ghawāmiḍ al-Tanzīl*, al-Zamakhsharī, Jār Allāh Abū al-Qāsim Maḥmud b. 'Umar (467-538/1075-1144). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā' al-Turāth.
10. *Mafātīḥ al-Ghaib* (generally known as *al-Tafsīr al-Kabīr*), al-Rāzī, Muḥammad b. 'Umar b. Ḥasan b. Ḥusayn b. 'Alī al-Tamīmī (543-606/1149-1210). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-'Ilmiyya, 1421 AH.
11. *al-Jāmi' li-Aḥkām al-Qur'ān*, al-Qurṭubī, Abū 'Abd Allāh Muḥammad b. Aḥmad b. Abī Bakr b. Farḥ (d. 671 AH). Cario, Egypt: Dār al-Shu'ab, 1372 AH.

12. *Lubāb al-Ta'wīl fī Ma'ānī al-Tanzīl*, al-Khāzin, 'Alī b. Muḥammad b. Ibrāhīm b. 'Umar b. al-Khalīl (678-741/1279-1340). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma'rifa.
13. *Tafsīr al-Qur'ān al-'Aẓīm*, Ibn Kathīr, Abū al-Fidā' Ismā'īl b. 'Umar (701-774/1301-1373). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1401 AH.
14. *al-Lubāb fī 'Ulūm al-Kitāb*, Ibn 'Ādil, Abū Ḥafṣ, Sirāj al-Dīn 'Umar b. 'Alī b. 'Ādil al-Dimashqī, al-Ḥanbalī (d. after 880 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-'Ilmiyya, 1419/1998.
15. *Tafsīr al-Jalālayn*, al-Suyūṭī & al-Maḥallī, Jalāl al-Dīn Muḥammad b. Aḥmad al-Maḥallī (d. 864 AH), Jalāl al-Dīn Abū al-Faḍl 'Abd al-Raḥmān b. Abī Bakr b. Muḥammad al-Suyūṭī (849-911/1445-1505). Beirut, Lebanon: Dār ibn Kathīr, 1419-1998.
16. *al-Durr al-Manthūr fī al-Tafsīr bī al-Ma'thūr*, al-Suyūṭī, Jalāl al-Dīn Abū al-Faḍl 'Abd al-Raḥmān b. Abī Bakr b. Muḥammad (849-911/1445-1505). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1993 AD.
17. *al-Tafsīr al-Maẓharī*, al-Qāḍī Thanā' Allāh Pānīpatī (d. 1225/1810). Quetta, Pakistan: Baluchistan Book Depot.

Hadīth

18. *al-Ṣaḥīḥ*, al-Bukhārī, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad b. Ismā‘īl b. Ibrāhīm b. al-Mughīra (194-256/810-870). Beirut, Lebanon: Dār Ibn Kathīr, al-Yamāma, 1407/1987.
19. *al-Ṣaḥīḥ*, Muslim, Ibn al-Ḥajjāj b. Muslim b. Ward al-Qushayrī al-Naysābūrī (206-261/821-875). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā’ al-Turāth al-‘Arabī.
20. *al-Sunan*, al-Tirmidhī, Abū ‘Īsā Muḥammad b. ‘Īsā b. Sūra b. Mūsā b. al-Ḍaḥḥāk (209-279/825-892). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā’ al-Turāth al-‘Arabī.
21. *al-Sunan*, al-Nasā’ī, Abū ‘Abd al-Raḥmān Aḥmad b. Shu‘ayb (215-303/830-915). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1416/1995 & Ḥalb, Syria: Maktab al-Maṭbū‘āt al-Islāmiyya, 1406/1986.
22. *al-Sunan al-Kubrā*, al-Nasā’ī, Abū ‘Abd al-Raḥmān Aḥmad b. Shu‘ayb (215-303/830-915). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1411/1991.
23. *al-Sunan*, Abū Dāwūd, Sulaymān b. al-Ash‘ath b. Ishāq b. Bashīr al-Sijistānī (202-275/817-889). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1414/1994.

24. *al-Sunan*, Ibn Mājah, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad b. Yazīd al-Qazwīnī (207-275/824-887). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr.
25. *Musnad al-Imām Abī Ḥanīfa*, Abū Nu‘aym, Aḥmad b. ‘Abd Allāh b. Aḥmad al-Aṣbahānī (336-430/948-1038). Riyadh, Saudi Arabia, Maktabat al-Kawthar, 1415 AH.
26. *al-Muwatṭa’*, Mālik, Ibn Anas b. Mālik b. Abī ‘Amir b. ‘Amr b. al-Ḥārith al-Aṣbahī (93-179/712-795). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā’ al-Turāth al-‘Arabī, 1406/1985.
27. *al-Musnad*, al-Shāfi‘ī, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad b. Idrīs b. ‘Abbās b. ‘Uthmān al-Qurashī (150-204/767-819). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya.
28. *al-Musnad*, Aḥmad b. Ḥanbal, Abū ‘Abd Allāh b. Muḥammad al-Shaybānī (164-241/780-855). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī li al-Ṭabā‘a wal-Nashr, 1398/1978.
29. *al-Musnad*, Aḥmad b. Ḥanbal, Abū ‘Abd Allāh b. Muḥammad al-Shaybānī (164-241/780-855). Beirut, Lebanon: Mu’assisat al-Risāla, 1420/1999.

30. *Faḍā'il al-Şaḥāba*, Aḥmad b. Ḥanbal, Abū 'Abd Allāh b. Muḥammad (164-241/780-855). Beirut, Lebanon: Mu'assisat al-Risāla, 1403/1983.
31. *al-Jāmi'*, al-Azdī Ma'amar b. Rāshid, (d. 151 AH). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1403 AH.
32. *al-Musnad*, al-Ṭayālisī, Abū Dāwūd Sulaymān b. Dāwūd al-Jārūd (133-204/751-819). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma'rifa.
33. *al-Muṣannaḥ*, 'Abd al-Razzāq, Abū Bakr b. Hammām b. al-Nāfi' al-Şan'anī (126-211/744-826). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1403 AH.
34. *al-Muṣannaḥ*, Ibn Abī Shayba, Abū Bakr 'Abd Allāh b. Muḥammad (159-235/776-849). Riyadh, Saudi Arabia: Maktabat al-Rushd, 1409 AH.
35. *al-Musnad*, 'Abd b. Ḥumayd, Abū Muḥammad b. al-Naṣr al-Kasī (d. 249/863). Cairo, Egypt: Maktabat al-Sunna, 1408/1988.
36. *al-Sunan*, al-Dārimī, Abū Muḥammad 'Abd Allāh b. 'Abd al-Raḥmān (181-255/797-869). Beirut, Lebanon: Dār al-Kitāb al-'Arabī, 1407 AH.
37. *al-Sunna*, Ibn Abī 'Āṣim, Abū Bakr b. 'Amr al-Ḍaḥḥāk b. Makhlad al-Shaybānī (206-287/822-

- 900). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1400 AH.
38. *al-Fitan*, Nu‘aym b. Ḥammād, Abū ‘Abd Allāh al-Marwazī (d. 288 AH). Cario, Egypt & Beirut, Lebanon: Mu’assisat al-Kutub al-Thaqāfiyya, 1408 AH.
39. *al-Sunna*, ‘Abd Allāh Ibn Aḥmad, Ibn Muḥammad b. Ḥanbal (213-290 AH). Dammām: Dār Ibn al-Qayyim, 1406 AH.
40. *al-Musnad*, al-Bazzār, Abū Bakr Aḥmad b. ‘Amr b. ‘Abd al-Khāliq al-Baṣrī (215-292/830-905). Beirut, Lebanon: Mu’assisa ‘Ulūm al-Qur’ān, 1409 AH.
41. *Musnad Abī Bakr al-Ṣiddiq*, al-Marwazī, Abū Bakr Aḥmad b. ‘Alī b. Sa‘īd al-Umawī (d. 202-292 AH). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī.
42. *al-Musnad*, Abū Ya‘lā, Aḥmad b. ‘Alī b. Mathnā b. Yaḥyā b. ‘Īsā b. Hilāl al-Mūṣilī al-Tamīmī (210-307/825-919). Damascus, Syria: Dār al-Ma’mūn li al-Turāth, 1404/1984.
43. *Musnad al-Ṣaḥāba* (generally known as *Musnad al-Ruyānī*), al-Ruyānī, Abū Bakr Muḥammad b. Hārūn (d. 307 AH). Cairo, Egypt: Mu’assisa Cordoba, 1416 AH.

44. *al-Ṣaḥīḥ*, Ibn Khuzayma, Abū Bakr Muḥammad b. Iṣḥāq (223-311/838-924). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1390/1970.
45. *al-Sunna*, al-Khilāl, Abū Bakr Aḥmad b. Muḥammad b. Hārūn b. Yazīd (311-334 AH). Riyadh, Saudi Arabia: Dār al-Rāya, 1410 AH.
46. *al-Musnad*, Abū ‘Awāna, Ya‘qūb b. Iṣḥāq b. Ibrāhīm b. Zayd al-Naysabūrī (230-316/845-928). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma‘rifa, 1998 .
47. *al-Mu‘jam al-Ṣaḥīr*, al-Ṭabarānī, Abū al-Qāsim Sulaymān b. Aḥmad b. Ayyūb b. Maṭṭīr al-Lakhmī (260-360/873-970). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1405/1985.
48. *al-Mu‘jam al-Awsaṭ*, al-Ṭabarānī, Abū al-Qāsim Sulaymān b. Aḥmad b. Ayyūb b. Maṭṭīr al-Lakhmī (260-360/873-970). Cairo, Egypt: Dār al-Ḥaramain, 1415 AH.
49. *al-Mu‘jam al-Kabīr*, al-Ṭabarānī, Abū al-Qāsim Sulaymān b. Aḥmad b. Ayyūb b. Maṭṭīr al-Lakhmī (260-360/873-970). Mosul, Iraq: Maktabat al-‘Ulūm wal-Ḥikam, 1403/1983.
50. *Musnad al-Shāmiyyīn*, al-Ṭabarānī, Abū al-Qāsim Sulaymān b. Aḥmad b. Ayyūb b. Maṭṭīr al-Lakhmī

- (260-360/873-970). Beirut, Lebanon: Mu'assisat al-Risāla, 1405/1985.
51. *al-Īmān*, Ibn Manda, Abū 'Abd Allāh Muḥammad b. Ishāq b. Yaḥyā (310-395/922-1005). Beirut, Lebanon: Mu'assisat al-Risāla, 1406 AH.
52. *al-Mustadrak 'alā al-Ṣaḥīḥain*, al-Ḥākim, Abū 'Abd Allāh Muḥammad b. 'Abd Allāh b. Muḥammad (321-405/933-1014). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-'Ilmiyya, 1411/1990.
53. *Kitāb al-Arba'īn 'alā Madhhab al-Mutaḥaqqiqīn min al-Ṣufiyya*, Abū Nu'aym, Aḥmad b. 'Abd Allāh b. Aḥmad b. Ishāq b. Mūsā b. Mihrān al-Aṣbahānī (336-430/948-1038). Beirut, Lebanon: Dār Ibn Ḥazm, 1414/1993.
54. *al-Sunan al-Kubrā*, al-Bayhaqī, Abū Bakr Aḥmad b. Ḥusayn b. 'Alī b. 'Abd Allāh b. Mūsā (384-458/994-1066). Makka, Saudi Arabia: Maktaba Dār al-Bāz, 1414/1994.
55. *Shu'ab al-Īmān*, al-Bayhaqī, Abū Bakr Aḥmad b. Ḥusayn b. 'Alī b. 'Abd Allāh b. Mūsā (384-458/994-1066). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-'Ilmiyya, 1410/1990.

56. *al-Ṣaḥīḥ*, Ibn Ḥibbān, Abū Ḥātim Muḥammad b. Ḥibbān b. Aḥmad b. Ḥibbān (270-354/884-965). Beirut, Lebanon: Mu'assisat al-Risāla, 1414/1993.
57. *al-Sunan*, al-Dāraqūṭnī, Abū al-Ḥasan 'Alī b. 'Umar b. Aḥmad b. al-Mahdī b. Mas'ūd b. al-Nu'mān (306-385/918-995). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma'rifa, 1386/1966.
58. *Musnad al-Firdaws*, al-Daylamī, Abū Shujā' Shīrawayh b. Shahrḍār b. Shīrawayh al-Daylamī al-Hamdānī (445-509/1053-1115). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-'Ilmiyya, 1406/1986.
59. *al-Aḥādīth al-Mukhtāra*, al-Maqdisī, Muḥammad b. 'Abd al-Wāḥid Ḥanbalī, (569-643/1173-1245). Makkah, Saudi Arabia: Maktabat al-Nahḍat al-Ḥadīthiyya, 1410/1990.
60. *al-Targhīb wal-Tarhīb*, al-Mundhirī, Abū Muḥammad 'Abd al-'Azīm b. 'Abd al-Qawwī b. 'Abd Allāh b. Salama b. Sa'd (581-656/1185-1258). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-'Ilmiyya, 1417 AH.
61. *Kabā'ir*, al-Dhahabī, Shams al-Dīn Muḥammad b. Aḥmad (673-748/1274-1348). Beirut, Lebanon: Dār al-Nadawat al-Jadīda.

62. *Naṣb al-Rāya lī Aḥādīth al-Hidāya*, al-Zayla‘ī, Abū Muḥammad ‘Abd Allāh b. Yūsuf al-Ḥanafī (d. 762/1360). Egypt: Dār al-Ḥadīth, 1357/1938.
63. *Jāmi‘ al-‘Ulūm wal-Ḥikam fī Sharḥ Khamsīn Ḥadīan min Jawāmi‘ al-Kalim*, Ibn Rajab al-Ḥanbalī, Abū al-Faraj ‘Abd al-Raḥmān b. Aḥmad (736-795 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma‘rifa, 1408 AH.
64. *Majma‘ al-Zawā‘id*, al-Haythamī, Nūr al-Dīn Abū al-Ḥasan ‘Alī b. Abī Bakr b. Sulaymān (735-807/1335-1405). Cairo, Egypt: Dār al-Riyān lī al-Turāth & Beirut Lebanon: Dār al-Kitāb al-‘Arabī, 1407/1987.
65. *al-Dirāya fī Takhrīj Aḥādīth al-Hidāya*, Ibn Ḥajar al-‘Asqalānī, Aḥmad b. ‘Alī b. Muḥammad b. Muḥammad b. ‘Alī b. Aḥmad al-Kinānī (773-852/1372-1449). Beirut, Lebanon, Dār al-Ma‘rifa.
66. *Hady al-Sārī Muqqadima Fatḥ al-Bārī*, Ibn Ḥajar al-‘Asqalānī, Aḥmad b. ‘Alī b. Muḥammad b. Muḥammad b. ‘Alī b. Aḥmad al-Kinānī (773-852/1372-1449). Beirut, Lebanon, Dār al-Ma‘rifa.
67. *al-Jāmi‘ al-Ṣaḥīḥ - Musnad al-Imām al-Rabī‘ b. Ḥabīb*, al-Azdī, Rabī‘ b. Ḥabīb b. ‘Umar al-Baṣrī

- (95-153/713-770). Beirut, Lebanon: Dār al-Ḥikma, 1415 AH.
68. *Kanz al-‘Ummāl fī Sunan al-Aqwāl wal-Af‘āl*, Ḥussam al-Dīn al-Hindī, ‘Alā’ al-Dīn ‘Alī al-Muttaqī (d. 975 AH). Beirut, Lebanon: Mu’assisat al-Risāla, 1399/1979.
69. *Ash‘at al-Lam‘āt Sharḥ Mishkāṭ al-Maṣābīḥ*, ‘Abd al-Ḥaqq, Muḥaddith al-Dihlawī (958-1052/1551-1642). Sakhar, Pakistan, Maktaba Nūriyya Riḍwiyya, 1976 AD.
70. *Kashf al-Khifā’ wā Muzīl al-Ilbās*, al-‘Ajlūnī, Abū al-Fidā’ Ismā‘īl b. Muḥammad al-Jarrāḥī (1087-1162/1676-1749). Beirut, Lebanon: Mu’assisat al-Risāla, 1405/1985.
71. *Silsilat al-Aḥādīth al-Ṣaḥīḥa*, al-Albānī, Muḥammad Nāṣir al-Dīn (1333-1420/1914-1999). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1405/1985.

Ḥadīth Commentaries

72. *Sharḥ Ṣaḥīḥ al-Bukhārī*, Ibn Baṭṭāl, Abū al-Ḥasan ‘Alī b. Khalf b. ‘Abd al-Malik b. Baṭṭāl al-Qurṭubī (d. 449 AH). Riyadh, Saudi Arabia: Maktabat al-Rushd, 1423/2003.

73. *al-Tamhīd*, Ibn ‘Abd al-Barr, Abū ‘Umar Yūsuf b. ‘Abd Allāh (368-463/979-1071). Morocco: Wazārat ‘Umūm al-Awqāf, 1387 AH.
74. *Ikmāl al-Mu‘lim bi-Fawā’id Muslim*, al-Qāḍī ‘Iyāḍ, Abū al-Faḍl ‘Iyāḍ b. Mūsā b. ‘Iyāḍ b. ‘Amr b. Mūsā al-Yaḥṣubī (476-544/1083-1149). Beirut, Lebanon: Dār al-Wafā li al-Ṭabā‘a wal-Nashr wal-Tawzī‘, 1419/1998.
75. *al-Mufhim Limā Ushkila min Talkhīṣ Kitāb Muslim*, Abū al-‘Abbās al-Qurṭubī, Aḥmad b. ‘Umar b. Ibrāhīm (578-656 AH). Beirut, Lebanon & Damascus, Syria: Dār Ibn Kathīr, 1420/1999.
76. *Sharḥ al-Nawawī ‘alā Ṣaḥīḥ Muslim*, al-Nawawī, Abū Zakariyyā Yaḥyā b. Sharaf b. al-Murrī (631-676). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā’ al-Turāth, 1392 AH.
77. *Fatḥ al-Bārī Sharḥ Ṣaḥīḥ al-Bukarī*, Ibn Ḥajar al-‘Asqalānī, Aḥmad b. ‘Alī b. Muḥammad b. Muḥammad b. ‘Alī b. Aḥmad al-Kinānī (773-852/1372-1449). Beirut, Lebanon, Dār al-Ma‘rifa, 1379 AH.
78. *‘Umdat al-Qārī Sharḥ ‘alā Ṣaḥīḥ al-Bukhārī*, al-‘Aynī, Badr al-Dīn Abū Muḥammad Maḥmūd b. Aḥmad b. Mūsā b. Aḥmad b. al-Ḥusayn b. Yūsuf b.

- Maḥmūd (762-855/1361-1451). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā' al-Turāth al-‘Arabī.
79. *Irshād al-Sārī li-Sharḥ Ṣaḥīḥ al-Bukhārī*, al-Qaṣṭalānī, Abū al-‘Abbās Aḥmad b. Muḥammad b. Abī Bakr b. ‘Abd al-Mālik b. Aḥmad b. Muḥammad b. Muḥammad b. al-Ḥusayn b. ‘Alī (851-923/1448-1517). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr.
80. *Mirqāt al-Mafātiḥ Sharḥ Mishkāt al-Maṣābīḥ*, Mullā ‘Alī al-Qārī, ‘Alī b. Sulṭān Muḥammad Nūr al-Dīn al-Ḥanaḥī (d. 1014/1606). Multan, Pakistan: Maktaba Imdādiyya.
81. *Fayḍ al-Qadīr Sharḥ al-Jāmi‘ al-Ṣaghīr*, al-Manāwī, ‘Abd al-Rawf b. Tāj al-Ārifīn b. ‘Alī b. Zayn al-‘Abidīn (952-1031/1545-1621). Egypt: Maktabat al-Tajjāriyyat al-Kubrā, 1356 AH.
82. *Tuḥfat al-Aḥwadhī fī Sharḥ Jāmi‘ al-Tirmidhī*, al-Mubārakfūrī, Muḥammad ‘Abd al-Raḥmān b. ‘Abd al-Raḥīm (1283-1353 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya.
83. *Fatḥ al-Mulhim bi-Sharḥ Ṣaḥīḥ al-Imām Muslim*, Shabbīr Aḥmad al-Uthmānī, Ibn Faḍl al-Raḥmān al-Hindī (1305-1369/1889-1949). Damascus, Syria: Dār al-Qalam, 1427/2006.

Asmā' al-Rijāl

84. *al-Tārīkh al-Kabīr*, al-Bukhārī, Abū 'Abd Allāh Muḥammad b. Ismā'īl b. Ibrāhīm b. al-Mughīra (194-256/810-870). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-'Ilmiyya, 1422/2001.
85. *Siyar A'lām al-Nubalā'*, al-Dhahabī, Shams al-Dīn Muḥammad b. Aḥmad (673-748/1274-1348). Beirut, Lebanon: Mu'assisat al-Risāla, 1413 AH.
86. *Tahdhīb al-Tahdhīb*, Ibn Ḥajar al-'Asqalānī, Aḥmad b. 'Alī b. Muḥammad b. Muḥammad b. 'Alī b. Aḥmad al-Kinānī (773-852/1372-1449). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1404/1984.
87. *al-Iṣāba fī Tamyīz al-Ṣahāba*, Ibn Ḥajar al-'Asqalānī, Aḥmad b. 'Alī b. Muḥammad b. Muḥammad b. 'Alī b. Aḥmad al-Kinānī (773-852/1372-1449). Beirut, Lebanon: Dār al-Jīl, 1412/1993.

Fiqh and Uṣūl al-Fiqh

88. *al-Mudawwanat al-Kubrā*, Mālik, Ibn Anas b. Mālik b. Abī 'Amir b. 'Amr b. al-Ḥārith al-Aṣbaḥī (93-179/712-795). Beirut, Lebanon: Dār al-Ṣādir.

89. *Kitāb al-Kharāj*, Abū Yūsuf, Ya‘qūb b. Ibrāhīm (113/731-182/798). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma‘rifa.
90. *al-Aṣl* (generally known as *al-Mabsūṭ*), al-Shaybanī, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad b. al-Ḥasan b. Farqad (132-189 AH). Karachi, Pakistan: Idārat al-Qur’ān wal-‘Ulūm al-Islāmiyya.
91. *Kitāb al-Ḥujja ‘alā Ahl al-Madīna*, al-Shaybanī, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad b. al-Ḥasan b. Farqad (132-189 AH). Beirut, Lebanon: ‘Ālam al-Kutub, 1403 AH.
92. *Kitāb al-Kharāj*, Yaḥyā b. Ādam, Abū Zakariyya b. Sulaymān al-Qurashī (d. 203 AH). Lahore, Pakistan: al-Maktabat al-Islāmiyya, 1974 AD.
93. *al-Umm*, al-Shāfi‘ī, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad b. Idrīs b. ‘Abbās b. ‘Uthmān b. Shāfi‘ al-Qurashī (150-204/767-819). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma‘rifa, 1393 AH.
94. *Kitāb al-Amwāl*, Abū ‘Ubayd, al-Qāsim b. al-Salām (d. 224 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1408 AH.
95. *Kitāb al-Amwāl*, Ibn Zanjawaih, Ḥumayd (251 AH). Riyadh, Saudi Arabia: Markaz al-Malik Faisal li al-Baḥūth wal-Dirasāt al-Islāmiyya, 1406/1986.

96. *al-Diyāt*, Ibn Abī ‘Āṣim, Abū Bakr ‘Amr al-Ḍaḥḥāk al-Shaybānī (206-287/822-900). Karachi, Pakistan: Idārat al-Qur’ān wal-‘Ulūm, 1407 AH.
97. *Ta’zīm Qadr al-Ṣalāt*, al-Marwazī, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad b. Naṣr b. al-Ḥajjāj (202-294 AH). Madina, Saudi Arabia, Maktabat al-Dār, 1406 AH.
98. *Sharḥ Ma‘ānī al-Āthār*, al-Ṭaḥāwī, Abū Ja‘far Aḥmad b. Muḥammad b. Salama (229-321/853-933). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1399 AH.
99. *Mukhtaṣar al-Kharaqī min Masā’il al-Imām Aḥmad b. Ḥanbal*, al-Kharaqī, Abū al-Qāsim ‘Umar b. Ḥusayn (d. 334 AH). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1403 AH.
100. *al-Aḥkām al-Sulṭāniyya*, al-Māwardī, Abū al-Ḥasan ‘Alī b. Muḥammad b. Ḥabīb al-Baṣrī (364-450 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1398/1978.
101. *al-Iqnā’ fī al-Fiqh al-Shāfi’ī*, al-Māwardī, Abū al-Ḥasan ‘Alī b. Muḥammad b. Ḥabīb al-Baṣrī (d. 364-450 AH).

102. *al-Muḥallā*, Ibn Ḥazm, ‘Alī b. Aḥmad b. Sa‘īd b. Ḥazm al-Andalusī (383-456/993-1064). Beirut, Lebanon: Dār al-Āfāq al-Jadīda.
103. *al-Kāfī fī Fiqh Ahl al-Madīna*, Ibn ‘Abd al-Barr, Abū ‘Umar Yūsuf b. ‘Abd Allāh b. Muḥammad (368-463/979-1071). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1407 AH.
104. *Kitāb al-Mabsūṭ*, al-Sarkhasī, Shams al-Dīn (d. 483 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma‘rifa, 1398/1978.
105. *al-Mu’taliḥ min al-Mukhtaliḥ baina Ā’imma al-Salaf*, al-Ṭabrasī, Abū ‘Alī al-Faḍl b. al-Ḥasan (d. 548 AH). Qom, Iran, Maṭba‘a Sayyid al-Shuhadā’, 1410 AH.
106. *al-Ifṣāḥ ‘an Ma‘ānī al-Ṣiḥaḥ fī al-Fiqh ‘alā al-Madhāhib al-Arba‘a*, Ibn Habīrah, Wazīr Abū al-Muẓaffar ‘Awn al-Dīn Yaḥyā b. Habīrah al-Ḥanbalī (d. 560 AH).
107. *Badā’i’ al-Ṣanā’i’*, al-Kāsānī, ‘Alā’ al-Dīn (d. 587 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kitāb al-‘Arabī, 1982 AD.

108. *al-Hidāya Sharḥ al-Bidāya*, al-Murghaynānī, Abū al-Ḥasan ‘Alī b. Abī Bakr b. ‘Abd al-Jalīl (511-593 AH). Beirut, Lebanon: al-Maktabat al-Islāmiyya.
109. *Bidāyat al-Mujtahid*, Ibn Rushd, Abū al-Walīd Muḥammad b. Aḥmad b. Muḥammad b. Rushd al-Qurṭubī (d. 595 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr.
110. *al-Kāfi fī Fiqh b. Ḥanbal*, Ibn Qudāma, Abū Muḥammad ‘Abd Allāh b. Aḥmad al-Maqdisī (541-620). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī.
111. *al-Mughnī fī Fiqh al-Imām Aḥmad b. Ḥanbal al-Shaybānī*, Ibn Qudāma, Abū Muḥammad ‘Abd Allāh b. Aḥmad al-Maqdisī (541-620 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1405 AH.
112. *Rawḍat al-Ṭālibīn wā ‘Umdat al-Mufīṭīn*, al-Nawawī, Abū Zakariyyā Yaḥyā b. Sharaf (631-676). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1405 AH.
113. *al-Dhakhīra fī al-Fiqh al-Mālikī*, al-Qarāfī, Abū al-‘Abbās Shihāb al-Dīn Aḥmad b. Idrīs al-Mālikī (d. 684 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Gharb, 1994 AD.
114. *Anwār al-Barūq fī Anwā‘ al-Furūq*, al-Qarāfī, Abū al-‘Abbās al-Shihāb al-Dīn Aḥmad b. Idrīs al-

- Mālikī (d. 684 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1418/1998.
115. *al-Qawanīn al-Fiḥiyya*, Ibn al-Jazarī, Muḥammad b. Aḥmad b. al-Jazarī al-Kalbī al-Gharnāṭī (693-741 AH).
116. *Aḥkāṃ Ahl al-Dhimma*, Ibn al-Qayyim, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad b. Abī Bakr Ayyūb al-Zar‘ī (691-751/1292-1350). Beirut, Lebanon: Dār Ibn Ḥazm, 1418/1997.
117. *al-Furū‘*, Ibn Mufliḥ, Abū ‘Abd Allāh Shams al-Dīn al-Maqdisī al-Ḥanbalī (717-762 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1418.
118. *al-I’tiṣām*, al-Shāṭibī, Abū Ishāq Ibrāhīm b. Mūsā b. Muḥammad al-Gharnāṭī (d. 790 AH). Egypt: al-Maktabat al-Tujjariyya.
119. *Fatḥ al-Qadīr Sharḥ al-Hidāya*, Ibn Hammām, Kamāl al-Dīn Muḥammad b. ‘Abd al-Wāḥid al-Siwāsī al-Sikandarī (790-861 AH). Quetta, Pakistan: Maktabat al-Rashīdiyya.
120. *al-Bināya Sharḥ al-Hidāya*, al-‘Aynī, Badr al-Dīn Abū Muḥammad Maḥmūd b. Aḥmad b. Mūsā b. Aḥmad b. al-Ḥusayn b. Yūsuf b. Maḥmūd (762-855/1361-1451).

121. *al-Mubdi‘ fī Sharḥ al-Muqni‘*, Ibn Muflīḥ, Abū Ishāq Ibrāhīm b. Muḥammad, b. ‘Abd Allāh al-Ḥanbalī (816/884 AH). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī.
122. *al-Inṣāf fī Ma‘rifat al-Rājiḥ min al-Khilāf ‘alā Madhhab al-Imām Aḥmad b. Hanbal*, al-Mardāwī, Abū al-Ḥasan ‘Alā’ al-Dīn ‘Alī b. Sulaymān b. Aḥmad b. Muḥammad (d. 817-885 AH). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā’ al-Turāh al-‘Arabī.
123. *Manhaj al-Ṭullāb*, Zakariyya al-Anṣārī, Abū Yaḥyā b. Muḥammad b. Aḥmad (823-926 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1418 AH.
124. *al-Baḥr al-Rā’iq Sharḥ Kanz al-Daqā’iq*, Ibn Nujaym, Zayn b. Ibrāhīm b. Muḥammad b. Muḥammad b. Muḥammad b. Bakr al-Ḥanafī (926-970 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma‘rifa.
125. *al-Iqnā‘ fī Ḥall Alfāẓ Abī Shujā‘*, al-Sharbīnī, Muḥammad al-Khaṭīb (d. 977 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1415 AH.
126. *Mughnī al-Muḥtāj ilā Ma‘rifa Ma‘ānī Alfāẓ al-Minhāj*, al-Sharbīnī, Muḥammad al-Khaṭīb (d. 977 AH). Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā’ al-Turāth al-‘Arabī, 1402/1982.

127. *Ghāyat al-Muntahī*, Mar‘ī, Ibn Yūsuf b. Abī Bakr b. Aḥmad Karmī al-Maqdisī al-Ḥanbalī (d. 1033 AH).
128. *Kashshāf al-Qinā‘ ‘an Matn al-‘Iqnā*, Buhūtī, Manṣūr b. Yūnus b. Idrīs (1000-1051/1591-1641). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1402 AH.
129. *Al-Durr al-Mukhtār fī Sharḥ Tanwīr al-Abṣār*, al-Ḥaṣkafī, Muḥammad ‘Alā al-Dīn b. ‘Alī al-Ḥanafī (1025-1088 AH). Beirut Lebanon: Dār al-Fikr, 1386 AH.
130. *Ḥāshiyat al-Bujayrmī ‘alā Sharḥ Manhaj al-Ṭullāb*, al-Bujayrmī, Sulaymān b. ‘Umar b. Muḥammad. Diyār Bakr: Turkey: al-Makatabat al-Islāmiyya.
131. *Nayl al-Awṭār Sharḥ Muntaqā al-Akhhbār*, al-Shawkānī, Muḥammad b. ‘Alī b. Muḥammad (d. 1255 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Jīl, 1973 AD.
132. *Ḥāshiyat al-Dusūqī ‘alā Sharḥ al-Kabīr*, al-Dusūqī, Muḥammad b. Aḥmad al-‘Arafa al-Mālikī (1230/1815 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr.
133. *Radd al-Mukhtār ‘alā al-Durr al-Mukhtār ‘alā Tanwīr al-Abṣār*, Ibn ‘Ābidīn al-Shāmī, Muḥammad b. Muḥammad Amīn b. ‘Umar b. ‘Abd

- al-‘Azīz ‘Ābidīn al-Dimashqī (1244-1306 AH).
Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1386 AH.
134. *al-Sharḥ al-Kabīr*, al-Dardīr, Abū al-Barakāt Aḥmad, Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr.
135. *al-Fiqh ‘alā al-Madhāhib al-‘Arba‘a*, ‘Abd al-Raḥmān al-Jazīrī, Beirut, Lebanon: Dār Iḥyā’ al-Turāth al-‘Arabī.
136. *Maṭālib Ūlī al-Nahy*, Muṣṭafā b. Sa‘d, Damascus, Syria: al-Maktab al-Islāmī, 1961.
137. *al-Jihād wā Ḍawābiṭat al-Shar‘iyya*, Fawzān, Ṣāliḥ b. Fawzān b. ‘Abd Allāh.

Sīra

138. *al-Ṭabaqāt al-Kubrā*, Ibn Sa‘d, Abū ‘Abd Allāh Muḥammad (168-230/784-845). Beirut, Lebanon: Dār Beirut lī al-Ṭabat wal-Nashr, 1398/1978.
139. *al-Shifā bi-Ta‘rīf Ḥuqūq al-Muṣṭafā*, al-Qāḍī ‘Iyāḍ, Abū al-Faḍl ‘Iyāḍ b. Mūsā b. ‘Iyāḍ b. ‘Amr b. Mūsā al-Yaḥṣubī (476-544/1083-1149). Beirut, Lebanon: Dār al-Kitāb al-‘Arabī.

‘Aqā’id

140. *al-Fiqh al-Absaṭ (Majmū‘at al-‘Aqīda wa ‘Ilm al-Kalām li al-Shaykh Zāhid al-Kawtharī)*. Abū Ḥanīfa, al-Imām al-A‘ẓam al-Nu‘mān b. Thābit (80-150 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1425/2004.
141. *al-‘Aqīdat al-Ṭaḥāwiyya*, al-Ṭaḥāwī, Abū Ja‘far Aḥmad b. Muḥammad b. Salama (229-321/853-933). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1399 AH.
142. *al-Sharī‘a*, al-Ājurī, Abū Bakr Muḥammad b. al-Ḥusayn b. ‘Abd Allāh (d. 360 AH). Riyadh, Saudi Arabia: Dār al-Waṭn, 1420, 1999.
143. *al-Milal wal-Niḥal*, al-Shahristānī, Abū al-Faṭḥ Muḥammad b. ‘Abd al-Karīm b. Abī Bakr Aḥmad (479-548 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma‘rifa, 2001 AH.
144. *al-Nubuwwāt*, Ibn Taymiyya, Aḥmad b. ‘Abd al-Ḥalīm al-Ḥarānī (661-728/1263-1328). Beirut, Lebanon: Dār al-Kitab al-‘Arabī, 1405/1985.
145. *Sharḥ al-‘Aqīdat al-Ṭaḥāwiyya*, Ibn Abī al-‘Izz, Ṣadr al-Dīn Muḥammad b. ‘Alā al-Dīn al-Ḥanafī

- (d. 731-792 AH). Beirut, Lebanon: al-Maktab al-Islāmī, 1408/1988.
146. *al-Faraq bayn al-Firaq wā Bayān al-Firqa al-Nājīyya*, ‘Abd al-Qāhir Baghdādī, Abū Manṣūr b. Ṭāhir b. Muḥammad (d. 429-1037). Beirut, Lebanon: Dār al-Āfāq al-Jadīda, 1977 AD.
147. *Tuḥfat Ithnā ‘Ashariyya*, ‘Abd al-‘Azīz al-Muḥaddith al-Dihlawī, (d. 1239/1823). Istanbul, Turkey: Maktabat al-Ḥaqqīqa, 1408/1988.

Fatāwā

148. *Majmū‘ Fatāwā*, Ibn Taymiyya, Aḥmad b. ‘Abd al-Ḥalīm al-Ḥarānī (661-728/1263-1328). Maktaba Ibn Taymiyya.
149. *al-Fatāwā al-Tātārkhāniyya fī al-Fiqh al-Ḥanafī*, Ibn ‘Alā’, ‘Ālim b. al-‘Alā’ al-Anṣārī al-Ḥanafī al-Dihlawī (d. 786 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 2005 AD.
150. *al-Fatāwā al-Bazzāziyya ‘alā Hāmish al-Fatāwā al-‘Ālamghīriyya*, Ibn al-Bazzāz, Muḥammad b. Muḥammad b. Shihāb al-Kardarī (d. 827 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Ma‘rifa, 1393/1973.

151. *Fatāwā Nadhīriyya*, Nadhīr Ḥusayn, Sayyid al-Dihlawī (1800-1903 AD), Gujranwala, Pakistan, Maktabat al-Ma‘ārif al-Islāmiyya, 1409/1988.
152. *al-‘Aṭāyā al-Nabawiyya fī al-Fatāwā al-Raḍawiyya*, Aḥmad Raḍā, Ibn Naqī ‘Alī Khān al-Qādrī (1272-1340/1856-1921). Lahore, Pakistan: Raḍā Foundation, Jāmi‘a al-Niẓmiyya al-Raḍawiyya, 1991 AD.
153. *al-Fatāwā al-Shar‘iyya fī al-Qaḍāyā al-‘Aṣriyya*, Fahad al-Ḥuṣain.

Tasawwuf

154. *al-Ahwāl*, Ibn Abī al-Dunyā, Abū Bakr ‘Abd Allāh b. Muḥammad b. al-Qurashī (208-281 AH).
155. *Ḥilyat al-Awliyā’ wā Tabaqāt al-Aṣfiyā’*, Abū Nu‘aym, Aḥmad b. ‘Abd Allāh b. Aḥmad b. Ishāq b. Mūsā b. Mihrān al-Aṣbahānī (336-430/948-1038). Beirut, Lebanon: Dār al-Kitāb al-‘Arabī, 1405/1985.

History

156. *Futuḥ al-Buldān*, Balādhurī, Aḥmad b. Yaḥyā b. Jābir (d. 279 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1403/1983.

157. *Tārīkh al-Umam wal-Mulūk*, al-Ṭabarī, Abū Ja‘far Muḥammad b. Jarīr b. Yazīd (224-310/839-923). Beirut, Lebanon: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyya, 1407 AH.
158. *al-Iqtisād al-Hādī ilā Ṭarīq al-Rishād*, al-Ṭūsī, Abū Ja‘far Muḥammad b. Ḥasan (385/460 AH). Tehran, Iran: Maktabat Jāmi‘ Chehalsatūn.
159. *Tārīkh Baghdād*, al-Khaṭīb al-Baghdādī, Abū Bakr Aḥmad b. ‘Alī b. Thābit b. Aḥmad (393-463/1003-1071). Beirut, Lebanon: Dār al Kutāb al-‘Ilmiyya.
160. *Tārīkh Dimashq al-Kabīr* (generally known as *Tārīkh Ibn ‘Asākīr*), Ibn ‘Asākīr, Abū al-Qāsim ‘Alī b. al-Ḥasan b. Hibat Allāh b. ‘Abd Allāh b. al-Ḥusayn al-Dimashqī (499-571/1105-1176). Beirut, Lebanon: Dār al-Fikr, 1995 AD.
161. *al-Kāmil fī al-Tārīkh*, Ibn al-Athīr, Abū al-Ḥasan ‘Alī b. Muḥammad b. ‘Abd al-Karīm al-Shaybānī al-Jazarī (555-630/1160-1233). Beirut, Lebanon: Dār al-Ṣādir, 1399/1979.
162. *al-Bidāya wal-Nihāya (al-Sīra)*, Ibn Kathīr, Abū al-Fidā’ Ismā‘īl b. ‘Umar (701-774/1301-1373). Beirut, Lebanon: Maktabat al-Ma‘ārif.

163. *Muqaddima*, Ibn Khaldūn, ‘Abd al-Raḥmān b. Muḥammad al-Ḥaḍramī (732-808 AH). Beirut, Lebanon: Dār al-Qalam, 1984 AD.

Dictionaries

164. *Tahdhīb al-Lugha*, al-Azharī, Abū Manṣūr Muḥammad b. Aḥmad (282-370 AH).
165. *Mu‘jam Maqāṭis al-Lugha*, Ibn Fāris, Abū al-Ḥusayn Aḥmad b. Fāris b. Zakariyya al-Qazwīnī al-Rāzī (d. 395 AH). Damascus, Syria: Ittiḥād al-Kitāb al-‘Arab, 1423/2002.
166. *al-Nihāya fī Gharīb al-Athar*, al-Jazarī, Abū al-S‘ādāt al-Mubarak b. Muḥammad (544-606 AH). Beirut, Lebanon: al-Maktabat al-‘Ilmiyya, 1399 AH.
167. *Lisān al-‘Arab*, Ibn Manẓūr, Muḥammad b. Mukarram (630-711/1232-1311). Beirut, Lebanon: Dār Ṣādir.

Miscellaneous

168. *Mabādī al-Islām wā Manhaju-hū*, Ismā‘īl Muḥammad Mayqā (164-241/780-855).

169. *al-Muslimūn wal-Islām*, ‘Abduh, Muḥammad (1265-1323/1849-1905).
170. www.binbaz.org.sa/mat/1934

Books in English

171. *History of the Arabs*, Hitti, Philip K., Macmilan Education Ltd., 1991.
172. *Islamic Political Thought*, Watt, Montgomery Watt, Edinburgh University Press, 1980.

LEDENDE ISLAMSKES LÆRDE SOM HAR MOTTATT IJAZAT (TILLATELSE TIL Å OVERFØRE) FRA SHAYKH-UL-ISLAM

Nedenfor følger en liste over noen utvalgte ledende islamske lærde som har mottatt myndighet til å overføre / undervise fra Shaykh-ul-Islam Dr Muhammad Tahir-ul-Qadri:

1. Damascus, Syria: ash-Shaykh As‘ad Muhammad as-Sa‘id as-Sagharji (en eminent lærd i *hadith* vitenskap og *fiqh* og forfatter av det kjente arbeidet *al-Fiqh al-Hanafi wa Adillatuh*. Han er den store imamen for den velkjente *Jami‘ al-Masjid al-Umawiyy* — Umayyad moskeen i Damascus).
2. Kuwait: ash-Shaykh al-Sayyid Yusuf as-Sayyid Hashim ar-Rifa‘i (verdenskjent lærd)
3. Halab, Syria: ash-Shaykh as-Sayyid Dr Abu’l-Huda al-Husayni al-Halabi
4. Damaskus, Syria: ash-Shaykh Abu’l-Khayr ash-Shukri (khatib for Umayyad Mosque i Damascus og leder av det

kjente instituttet for *hadith* studier åpnet av al-Muhaddith al-Akbar Imam Badra'd-Din al-Hasani, kalt Jami' al-Muhaddith al-Akbar)

5. Damaskus, Syria: ash-Shaykh Muhammad Nadim an-Nadman

6. Damaskus, Syria: ash-Shaykh 'Abdu'llah 'Abd al-'Aziz 'Azw

7. Damaskus Syria: ash-Shaykh Husayn Muhammad Ibrahim

8. Damaskus, Syria: ash-Shaykh Ahmad Qarw

9. Damaskus, Syria: ash-Shaykh Mahmud 'Abd ar-Rahman Daqqaq

10. Syria: ash-Shaykh as-Sayyid Ghiyath ibn Muhammad 'Uthman ad-Dusuqi al-Husayni al-Qadri ar-Rifa'i ash-Shami

11. Bagdad, Irak: ash-Shaykh Dr 'Abd ar-Razzaq as-Sa'di (Stormufti i Irak frem til mars 2003)

12. Bagdad Irak: ash-Shaykh ‘Abd al-Wahhab al-Mashhadani (en kjent lærd i islamsk rettsvitenskap og en berømt forfatter)
13. Kairo, Egypt: ash-Shaykh Hamadun Ahmad ibn ‘Abd ar-Rahim al-Azhari
14. Kairo, Egypt: ash-Shaykh ‘Abd al-Muqtadir ibn Muhammad al-‘Alawan al-Azhari
15. Kairo, Egypt: ash-Shaykh Yusuf Yunus Ahmad ‘Abd ar-Rahim al-Azhari
16. Kairo, Egypt: as-Sayyid Hamid Mahmud Ahmad Mahmud al-Azhari
17. Kairo, Egypt: ash-Shaykh as-Sayyid Ahmad ‘Abdu’llah Muhammad ‘Abd al-Jayyid al-Azhari
18. Kairo, Egypt: ash-Shaykh as-Sayyid ‘Abd al-Wahid Yusuf Muhammad al-Azhari
19. Beirut, Libanon: ash-Shaykh Dr as-Sayyid Wasim al-Habbal
20. Tarim, Yemen: ash-Shaykh as-Sayyid al-Habib ‘Umar

Salim ibn al-Hafiz (Hadhramaut). Han er en av de mest populære arabiske lærde, forkynnere og spirituelle lærere. Han er grunnleggeren av og rektor for Dar al-Mustafa al-Karim (Yemen). Shaykh-ul-Islam har utvekslet *asanid* og *ijazat* med ham.

21. Tarim, Yemen: ash-Shaykh as-Sayyid al-Habib ‘Ali al-Jifri. Han er en av de mest populære Ahl as-Sunna lærde i den arabiske verden. Han har studert fra eminente lærde i den arabiske verden og var en av de næreste studentene til avdøde as-Sayyid Muhammad ibn ‘Alawi al-Maliki al-Makki. Han er en berømt sufi lærer for Ba ‘Alawi Tariqa sufisme, som har bred oppslutning i Hadhramaut, Yemen og Hijaz (Saudi Arabia).

22. Tarim, Yemen: ash-Shaykh al-Habib ‘Ali Mashhur ibn Salim ibn al-Hafiz. Han er imamen i Tarim Mosque, Stormufti og leder for Fatwa Council i Tarim, Yemen.

23. Tarim, Yemen: ash-Shaykh Sayf ‘Ali al-‘Asri

24. Sana‘a, Yemen: Shaykh Jabrayn ibn Ibrahim as-San‘ani

25. Mauritania: ash-Shaykh Muhammad al-Amin ash-Shanqiti

26. Hyderabad, India: ash-Shaykh Muhammad Amin ash-Sharif (Shaykh al-Hadith of Jami‘a an-Nizamiyya, Hyderabad Deccan, India)

27. Dhaka, Bangladesh: ash-Shaykh al-Hadith Mawlana Habib ar-Rahman Silhati

28. Bangladesh: Mawlana Ruh al-Amin, fremtredende leder for den nest største avisen i Bangladesh, ”The Inqilab” og president i Minhaj-ul-Quran International, Bangladesh.

29. UK: Dr ‘Irfan Ahmad al-‘Alawi. Han er universitetsforeleser. Han er student av sh-Shaykh as-Sayyid Muhammad ibn ‘Alawi al-Maliki (Makka). Han er direktør for ”Islamic Heritage” og skriver for flere islamske magasiner i hele verden. Han har oversatt mange verk til arabisk, engelsk og swahili.

30. UK: ash-Shaykh Babikr Ahmad Babikr. Han har vært aktivt involvert i *ad-da‘wa* i UK siden 1970 tallet. Han har studert islamsk vitenskap under ash-Shaykh Fatih Qaribu’llah.

31. UK: Shaykh Abdul Hakim Murad, foreleser på University of Cambridge og en ledende lærd i UK som har spesialisert seg på mange områder.

32. UK: Shaykh Abdul Aziz Fredricks fra Glasgow, UK. Shaykh Fredricks er en prominent lærd i Scotland.

33. Canada: ash-Shaykh Faysal ‘Abd ar-Razzaq (Imam og president for “the Islamic Forum of Canada”). Fra 1977-1986 studerte han i Saudi Arabia, først ved Umm al-Qura University i Makka, deretter ved King ‘Abd al-‘Aziz University i Jeddah. Han har også studert ved York University, Toronto, Canada. Han har holdt foredrag innen et bredt utvalg av islamske områder i mange land inkludert Canada, USA, UK, Tyskland, Pakistan, India, Saudi Arabia, Jordan, Tyrkia, Syria, Barbados og Trinidad. Han har flere enn hundre titler tatt opp på video. Ash-Shaykh Faysal er også en profilert forfatter av islamske bøker.

I tillegg kommer flere tusen lærde fra Pakistan, Libanon, Syria, Egypt, Yemen, Bagdad, Sudan, Jordan, UAE, Øst Afrika, India, Bangladesh og flere andre land.

ORDFORKLARINGER

Aqida: Islamsk teologi

Asanid: Myndigheter, autoriteter

Din: Levemåte

Fatwa: Domsavgivelse, dekret, resolusjon, et pålegg eller en utredning skrevet av en lærd med autoritet

Fiqh: Islamsk rettsvitenskap

Hadith: Tradisjoner / overleveringer av Profetens (Allahs velsignelser og fred være med ham) utsagn / praksis

Ijazat: Tillatelse til å overføre / undervise

Jihad: Mange betydninger. I denne sammenheng: Hellig anstrengelse mot det indre og ytre onde; indre vil si kampen mot egen egoisme, ytre vil si kampen mot ondskaper i verden

Qisas: Gjengjeldelse

Sira: Profetens (Allahs velsignelser og fred være med ham) biografi

Sunna: Profetens (Allahs velsignelser og fred være med ham) praksis; det han sa, gjorde og godkjente

Tafsir: Koran fortolkninger

Tasawwuf: Sufisme

Umma (muslimsk): Det globale samfunn av alle troende muslimer

Shaykh-ul-Islam Dr Muhammad Tahir-ul-Qadri er grunnleggeren av organisasjonen Minhaj-ul-Quran International, MQI, og er en kjent og respektert skikkelse i Pakistan og på det indiske subkontinent. Gjennom sitt arbeid som en religiøs lærd av høyeste anseelse og troverdighet, er han også godt kjent over hele den muslimske verden. Beveget og inspirert av hans budskap om fred, betingelsesløs kjærlighet og toleranse for menneskeheten, er han beundret, respektert og elsket av folk i alle samfunnslag. det være seg ordinære personer eller politikere, statsmenn, ambassadører, akademikere, forskere, prester og religiøse representanter fra alle religioner.

Dr Qadri har hittil skrevet over 1.000 verk, hvorav 400 har blitt publisert, og resten av dem er i ulike produksjonsfaser. Han har avgitt ca 7.000 foredrag innen et omfattende utvalg av emner. Disse er tilgjengelige på DVD og i audio- og videoformat.

